

SLUŽBENE NOVINE

ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA

Godina XVII - Broj 4

ZENICA, srijeda, 04.04.2012.

USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

131.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o ustavnom pitanju Kantonalnog suda u Tuzli za utvrđivanje ustavnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine, na temelju članka IV.C.10. (4). Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u svezi sa Amandmanima LII i XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon provedene javne rasprave, na sjednici održanoj 24. siječnja 2012. godine, donio je

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 72/05 i 22/09) u dijelu koji se odnosi na naknade sudaca, tužitelja i stručnih suradnika nije u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Suglasno članku IV.C.12. b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine nalaže se Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove presude u „Službenim novinama Federacije BiH“ dopuni zakon iz točke 1. ove presude poštujući ustavno načelo jednakosti pred zakonom i regulira prava sudaca, tužitelja i stručnih suradnika na: naknadu za troškove ishrane; naknadu troškova prijevoza na posao i sa posla; naknadu za prekovremeni rad, rad u neradne dane, noćni rad i rad u dane državnih blagdana; naknadu zbog bolesti ili povrede; naknadu troškova za slučaj smrti, teške bolesti ili invalidnosti; naknadu za porodiljni dopust i na otpremninu prilikom odlaska u mirovinu kao i ostalim proračunskim korisnicima.

3. Odbija se dio zahtjeva za utvrđivanje naknada za odvojen život, za troškove selidbe i za jubilarnu nagradu.

4. U slučaju da Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne postupi po nalogu Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine i u ostavljenom roku ne izvrši dopunu zakona iz točke 1. izreke ove presude, pravo na navedene

naknade sudaca, tužitelja i stručnih suradnika će biti rješavano shodnom primjenom propisa kojim su uređene naknade izabranih dužnosnika, nositelja izvršnih funkcija i savjetnika u organima zakonodavne i organima izvršne vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, državnih službenika i namještenika u organima državne službe Federacije Bosne i Hercegovine, pravobranitelja, službenika sudbene policije i zatvorskih policajaca - stražara u kazneno - popravnim zavodima Federacije Bosne i Hercegovine.

5. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i službenim glasilima kantona u Federaciji Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

1. U ovom ustavno-sudskom predmetu Kantonalni sud u Tuzli (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) u postupku rješavanja žalbi Tuzlanskog kantona protiv presuda Općinskog suda u Kalesiji po tužbama Škripić Aide, Sušić Merside, Ramljak Tomislava i Ferizbegović Amire radi isplate naknade toplog obroka i presude istog suda po tužbi Pejanović Dražene radi isplate jubilarne nagrade, predočio je dana 21.09.2011. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev kao ustavno pitanje (u daljnjem tekstu: zahtjev) da se prije donošenja odluke o izjavljenim žalbama odluči o ustavnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 72/05) (u daljnjem tekstu: osporeni zakon) u dijelu koji se odnosi na pravo sudaca na naknadu za topli obrok i pravo na jubilarnu nagradu.

2. Podnositelj zahtjeva navodi da je Zakonom o sudačkoj i tužiteljskoj funkciji u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 20/01) u članku 41. bilo propisano da sudac, odnosno tužitelj ima pravo na naknadu za određene specijalne troškove: naknada za troškove prijevoza na posao i sa posla; naknada za prehranu za vrijeme rada; regres za godišnji odmor; naknada za odvojeni život; naknada troškova prijevoza za dane u kojima se ne radi iz mjesta u kojem ima službeni stan do mjesta stalnog prebivališta i nazad, odnosno naknadu

troškova putovanja u mjesto stanovanja njegove obitelji u vrijeme nedjeljnog odmora, državnih blagdana i neradnih dana; naknada troškova selidbe iz mjesta stalnog prebivališta u mjesto gdje ima službeni stan i nazad; naknada troškova za obrazovanje; jubilarne nagrade; otpremnine pri odlasku u mirovinu, ali je člankom 2. Zakona o izmjenama i dopunama navedenog zakona iz 2003. godine izmijenjen taj članak, tako da glasi: „Sudac odnosno tužitelj ima pravo na slijedeće naknade: 1. otpremnina pri odlasku u mirovinu, 2. regres za godišnji odmor, 3. jubilarne nagrade“. Presudom Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: U-3/04 od 01. lipnja 2004. godine utvrđeno je da Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudačkoj i tužiteljskoj funkciji u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 63/03) nije sukladan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine u dijelu koji se odnosi na suce sudova u Federaciji Bosne i Hercegovine. I pored navedene presude Ustavnog suda Federacije i Amandmana CVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine donesen je osporeni zakon, kojim je ukinuto, a ne umanjeno pravo sucima na naknadu za prehranu za vrijeme rada i pravo na jubilarnu nagradu, kao i druge vrste naknada iz članka 41. Zakona o sudačkoj i tužiteljskoj funkciji u Federaciji Bosne i Hercegovine. Podnositelj zahtjeva smatra da su ovakvim zakonskim rješenjem suci diskriminirani u ostvarivanju prava iz radnog odnosa i da im je povrijeđeno ustavno pravo na jednakost pred zakonom, pravo na imovinu i pravo na prehranu u odnosu na druge uposlenike zakonodavne, izvršne i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji to pravo iz radnog odnosa ostvaruju na temelju odgovarajućih propisa. Kao primjer drugačijeg reguliranja prava na naknadu za topli obrok i prava na jubilarnu nagradu navodi: Zakon o pravima izabranih dužnosnika, nositelja izvršnih funkcija i savjetnika u institucijama vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine iz 2006. godine sa izmjenama i dopunama; Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine iz 2003. godine i Zakon o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine iz 2005. godine.

Iz naprijed navedenih razloga podnositelj zahtjeva postavlja ustavno pitanje da li su odredbe osporenog zakona sukladne članku II.A.2.(1) točke c), k) i p) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koje se odnose na jednakost pred zakonom, imovinu i prehranu.

3. Stranke u postupku u ovom predmetu, na temelju članka 39. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 6/95 i 37/03) su: Kantonalni sud u Tuzli kao ovlašten podnositelj zahtjeva - ustavnog pitanja, Tuzlanski kanton kao podnositelj žalbi protiv presuda Općinskog suda u Kalesiji donesenih povodom tužbi Škripić Aide i dr. radi isplate naknada za topli obrok odnosno radi isplate jubilarne nagrade, Škripić Aida, Sušić

Mersida, Ramljak Tomislav, Ferizbegović Amira iz Tuzle i Pejanović Dražena iz Kalesije kao tužitelji u postupku pred Općinskim sudom u Kalesiji, te donositelj osporenog zakona Zastupnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine.

4. Ustavni sud Federacije je dana 28.09.2011. godine sukladno članku 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine zatražio od stranaka u postupku da dostave odgovor na navode iz zahtjeva.

Tuzlanski kanton je putem Kantonalnog pravobraniteljstva dana 08.11.2011. godine dostavio odgovor u kojem ističe da je Odlukom Visokog predstavnika od 09.12.2005. godine donesen osporeni zakon kojim je utvrđeno da ovaj zakon stupa na snagu na privremenoj osnovi sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku bez izmjena i dopuna ili bez dodatnih uvjeta. Parlament Federacije Bosne i Hercegovine je donio osporeni zakon u istom obliku bez izmjena i dopuna ili bez dodatnih uvjeta, koji je objavljen u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 22/09. Kantonalni pravobranitelj je istakao da je Visoki predstavnik kao konačni autoritet u pogledu tumačenja Dejtonskog sporazuma i na temelju svojih ovlaštenja donio 09.12.2005. godine Amandman CVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine kojim je, između ostalog, utvrđeno da plaća i/ili druge naknade sucu mogu biti umanjene zakonom donesenim do 10.01.2006. godine, te da se ovo umanjeno može izvršiti samo jednom. Istog dana, Visoki predstavnik je donio osporeni zakon kojim se, kao propisom *lex specialis*, uređuju plaće, naknade i druga prava sudaca i tužitelja, a člankom 17. ovog zakona propisano je da danom njegovog stupanja na snagu prestaju važiti odredbe sadržane u drugim zakonima, propisima ili odlukama Federacije Bosne i Hercegovine koje su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona. Ovim zakonom pravo na plaću i druge naknade za nositelje pravosudnih funkcija su na bitno drugačiji način uređeni u odnosu na to kako su bili uređeni Zakonom o sudačkoj i tužiteljskoj funkciji u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je na temelju članka 17. osporenog zakona prestao da važi. Kantonalni pravobranitelj smatra da je donošenjem osporenog zakona Visoki predstavnik na drugačiji način utvrdio prava sudaca i tužitelja na plaću i druge naknade, zbog čega se ne može govoriti o ukidanju prava utvrđenih ranijim propisom. Činjenica da osporenim zakonom nisu utvrđeni pravo na troškove prehrane i pravo na jubilarnu nagradu sama po sebi ne znači da su ustavna prava na prehranu i pravo na imovinu sudaca povrijeđena, jer su osporenim zakonom neka druga prava sudaca i tužitelja utvrđena u znatno višem iznosu u odnosu na ostale uposlenike, pa i one koji obavljaju najsloženije pravne poslove. Kantonalni pravobranitelj smatra da su sucima kao izdvojenoj ustavnoj kategoriji prava, u odnosu na sve ostale uposlenike zakonodavne, izvršne i sudbene vlasti regulirana posebnim propisom i stoga se ne može govoriti o povredi njihovih ustavnih prava odnosno o njihovoj ne-

jednakosti u odnosu na ostale kategorije uposlenika. Nadalje, Kantonalni pravobranitelj smatra da bi ovakva povreda postojala u slučaju kada prava sudaca uopće ne bi bila uređena ili bi bila uređena istim propisima koji bi se odnosili i na ostale uposlene u zakonodavnoj, izvršnoj i sudbenoj vlasti, ali umanjnjem ili izostavljenjem određenih prava za suce i tužitelje.

Zbog navedenog Kantonalni pravobranitelj predlaže da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom će utvrditi da osporeni zakon nije u suprotnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Aida Škripić, Mersida Sušić, Amira Ferizbegović i Ramljak Tomislav u svom odgovoru od 10.10.2011. godine su istakli da su „suci diskriminirani u ostvarivanju prava iz radnog odnosa u smislu ustavnog prava na jednakost pred zakonom u odnosu na druge uposlenike zakonodavne, izvršne i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine. Pejanović Dražena iz Kalesije nije dostavila traženi odgovor.

Zastupnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine na traženje ovog Suda nisu dostavili odgovor na zahtjev.

5. U ovom predmetu održana je javna rasprava 24. siječnja 2012. godine na kojoj su pored predsjednice Kantonalnog suda u Tuzli ispred podnositelja zahtjeva, nazočili i Kantonalni pravobranitelj u ime Premijera Kantona Tuzla, predsjednik Zakonodavno-pravnog povjerenstva Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, te Pejanović Dražena kao stranka u postupku pred Kantonalnim sudom u Tuzli. Javnoj raspravi nije nazočio predstavnik Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, iako je uredno pozvan.

Predsjednica Kantonalnog suda u Tuzli ostala je kod navoda iz podnesenog zahtjeva, s tim što je zahtjev proširila na sve naknade koje su pripadale sucima na temelju Zakona o sudačkoj i tužiteljskoj funkciji, a između ostalog na naknadu za odvojeni život i za troškove selidbe, naknadu za dežure koje su svugdje plaćene osim u pravosuđu, te na visinu otpremnine. Takođe, dodaje da smatra da je osporeni zakon u suprotnosti sa Univerzalnom deklaracijom o neovisnosti sudstva kao međunarodnim dokumentom kojim je propisano da se za vrijeme trajanja sudačke funkcije ne smiju na štetu sudaca mijenjati odgovarajuće naknade i uvjeti službe.

Predsjednik Zakonodavno-pravnog povjerenstva Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine istakao je da je pravo na plaće sudaca i tužitelja na određeni način pozitivno diskriminirano kroz Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, jer postoje ograničenja vezana za postupanje zakonodavne vlasti sa intencijom eventualnog umanjivanja plaća sudaca i tužitelja uz obrazloženje da nema dovoljno osiguranih sredstava u

proračunima. U ovom pogledu je i dalje osigurana stabilnost kada je riječ o plaćama sudaca i tužitelja, a pitanja naknada su uređena na odgovarajući način. Kada je riječ o sucima i tužiteljima postoji polazna pretpostavka da se osigurava stabilnost i neovisnost od utjecaja zakonodavne i izvršne vlasti da se određena prava sudaca i tužitelja ne umanjuju. Mišljenja je da u proceduri donošenja Zakona o radu u Federaciji Bosne i Hercegovine, kada je riječ o drugim pravima po osnovu rada, treba imati u vidu da se poštuje ustavno načelo jednakosti pred zakonom svih uposlenih. Predlaže da Ustavni sud Federacije ocijeni da je osporeni zakon sukladan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine.

Kantonalni pravobranitelj kao i Pejanović Dražena ostali su kod navoda iznesenih u odgovoru na zahtjev.

6. Razmatrajući podneseni zahtjev Ustavni sud Federacije je utvrdio sljedeće:

Ustavni sud Federacije konstatira da je nesporna nadležnost Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine da sukladno Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine donosi zakone i samostalno odlučuje o uređivanju odnosa u Federaciji Bosne i Hercegovine. Isto tako, zakonodavna vlast je nadležna da mijenja, dopunjuje ili ukida već priznata zakonska prava ovisno od različitih okolnosti, ali pri uređivanju tih odnosa dužna je uvažavati zahtjeve koje pred nju postavi Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, posebice ako ona proizilaze iz načela vladavine prava i ako su to prava kojima se štite određena ustavna načela. U tom smislu, u pravnom poretku zasnovanom na vladavini prava zakoni moraju biti opći i jednaki za sve osobe.

7. Parlament Federacije Bosne i Hercegovine donio je Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 45/10) i uredio plaće i naknade svim uposlenim u izvršnoj, zakonodavnoj i sudbenoj vlasti osim sucima, tužiteljima i stručnim suradnicima. Ovim zakonom su utvrđene sljedeće naknade i to: naknada za troškove ishrane (čl. 12. i 30.), naknada za prijevoz na posao i sa posla (članak 35.), naknada za prekovremeni rad, rad u neradne dane, noćni rad i rad u dane državnih blagdana (članak 24.), naknada plaće zbog bolesti ili povrede (članak 10.), naknada za slučaj smrti, teške bolesti ili invalidnosti (članak 15.), naknada za porodiljni dopust (članak 33.) i otpremnina prilikom odlaska u mirovinu (članak 16.) u znatno višem iznosu nego što je utvrđeno osporenim zakonom.

Isto tako, Parlament Federacije Bosne i Hercegovine donio je osporeni zakon kojim je u članku 17. propisano da stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe drugih zakona, propisa ili odluka Federacije Bosne i Hercegovine, koje su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona, pa su stoga prestale da važe i odgovarajuće odredbe koje su se odnosile na naknade u Zakonu o sudačkoj i

tužiteljskoj funkciji („Službene novine Federacije BiH“, br. 22/00, 20/01, 37/01, 63/03 i 78/04). Osporenim zakonom sucima, tužiteljima i stručnim suradnicima nisu utvrđene pomenute naknade ili su, kao u slučaju naknade sucima i tužiteljima prilikom odlaska u mirovinu (otpremnine) utvrđene u bitno nižem iznosu.

8. Analizirajući pomenute zakone u odnosu na propisane naknade, Ustavni sud Federacije je utvrdio sljedeće relevantne činjenice: Svim proračunskim korisnicima u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti je utvrđeno pravo na naknade navedene u točki 7. ovog obrazloženja koje ili nisu, ili su u znatno manjem obimu, kao što je pravo na otpremninu, utvrđene osporenim zakonom. Suci, tužitelji i stručni suradnici obuhvaćeni osporenim zakonom su takođe proračunski korisnici. Razlika između izabranih osoba u zakonodavnoj, izvršnoj i pravosudnoj vlasti se ogleda samo u tome koji je organ zadužen za imenovanje, što nije relevantno za razmatranje ovog ustavnog pitanja, te u načelu stalnosti funkcije, što se odrazilo, kao relevantna različitost koja opravdava različito zakonsko reguliranje u odlučivanju o naknadama koje su suštinski vezane za načelo mandata, a to je naknada za odvojen život i troškove selidbe. Nije nevažno spomenuti i da je ustavnim načelom o nemogućnosti smanjenja plaća i naknada u odnosu na suce kao nositelje sudbene vlasti, te stalnosti funkcije kao jednim od garanata neovisnosti sudbene vlasti, a koji je direktno u vezi sa međunarodnim standardom o statusu sudaca proklamovanim prvenstveno u Europskoj povelji o statusu sudaca, upravo za vršenje sudbene vlasti bio utvrđen visok standard primanja sukladno odgovornosti i težini obnašanja sudačke funkcije. Nesporno je da je u vrijeme donošenja osporenog zakona situacija u pogledu visine plaća i razlike u primanjima između sudaca i tužitelja u odnosu na druge izabrane dužnosnike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti Federacije Bosne i Hercegovine bila takva da su primanja ovih drugih bila u znatno manjem obimu. No, počev od dana donošenja osporenog zakona do danas, nesporno je da su plaće izabranih dužnosnika i državnih službenika u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti višestruko povećane, a uz to kontinuirano imaju pravo na naknade koje su uglavnom u cijelosti uskraćene kategoriji proračunskih korisnika koju obuhvata osporeni zakon. Nije nevažno spomenuti da je od 2005. godine pa do danas isključivo sucima i tužiteljima onemogućeno bilo kakvo usuglašavanje ili povećanje plaća, koja je, uz minimalne naknade propisane osporenim zakonom, jedini izvor primanja koji je neizmijenjen, za razliku od izvršne i zakonodavne vlasti, u ovom, referentnom periodu od gotovo sedam godina.

Neutemeljen je i ničim potkrijepljen navod iznijet na javnoj raspravi da suci i tužitelji u nekim drugim naknadama imaju znatno veća prava u odnosu na ostale kategorije uposlenika. To je vidljivo kada se uradi jednostavna komparacija odredbi zakona koji reguliraju

pitanje naknada korisnika u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine. Jedini primjer je u odnosu na propisanu visinu regresa - naknade za godišnji odmor, koje pravo takođe ostvaruju i drugi proračunski korisnici, samo se drugačije uređuje pitanje visine koja se usuglašava sa visinom plaće kao promjenjive kategorije. Takođe, navodi da se osporenim zakonom htjela posebno regulirati Ustavom zaštićena sudbena vlast nije relevantan za postavljeno ustavno pitanje. Naime, i drugi referentni zakon sa kojim se vrši komparacija u odnosu na osporeni zakon je, u suštini, takođe *lex specialis*. Nadalje, osporeni zakon obuhvata i tužitelje i jednu kategoriju stručnih suradnika koji nisu obuhvaćeni zaštitnim ustavnim mehanizmom koji se odnosi isključivo na sudbenu vlast, dakle na suce kao nositelje sudbene vlasti.

Ustavni sud Federacije svakako pozdravlja intenciju zakonodavca da se kroz poseban zakon na cjelovit način uredi pitanja ukupnih primanja izabranih osoba u redovnom pravosuđu, ali uz uvažavanje ustavnih načela, u konkretnom slučaju prava na jednakost pred zakonom u pravima za sve kategorije proračunskih korisnika u zakonodavnoj, izvršnoj i sudbenoj vlasti. Evidentno je da je sada, u vrijeme odlučivanja, ovo načelo osporenim zakonom narušeno.

9. Ustavni sud Federacije je cijenio osporeni zakon u svjetlu ustavnog načela o jednakosti svih osoba pred zakonom (članak II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine) i članka 1. Protokola br. 12. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, koja ima snagu ustavnih odredaba. Člankom 1. navedenog protokola propisana je opća zabrana diskriminacije od strane organa vlasti po bilo kom temelju. Ustavni sud Federacije je utvrdio da iz razloga navedenih u točki 8. ovoga obrazloženja postoji nejednakost pred zakonom odnosno diskriminacija u pravima na naknade sudaca, tužitelja i stručnih suradnika u odnosu na ostale uposlenike u zakonodavnoj, izvršnoj i sudbenoj vlasti. Ustavni sud Federacije smatra da nisu dati niti postoje relevantni razlozi koji bi opravdali različiti - nejednak tretman uposlenika u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti s jedne i sudaca i tužitelja s druge strane u odnosu na propisivanje naknada.

Zbog navedenih razloga Ustavni sud Federacije je utvrdio da osporeni zakon nije u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Zbog utvrđene nesuglasnosti sa Ustavom naloženo je Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da sukladno članku IV.C.12.b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja presude u službenim glasilima dopuni osporeni zakon, poštujući ustavno načelo jednakosti pred zakonom sudaca, tužitelja i stručnih suradnika sa ostalim proračunskim korisnicima. Isto tako, Ustavni sud Federacije je sukladno pomenutoj ustavnoj odredbi utvrdio da, ukoliko Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne donese

izmjene i dopune osporenog zakona u roku od šest mjeseci, pravo na navedene naknade sucima, tužiteljima i stručnim suradnicima biće riješeno shodnom primjenom propisa kojim su uređene navedene naknade izabranim dužnosnicima, nositeljima izvršnih funkcija i savjetnicima u organima zakonodavne i izvršne vlasti, državnim službenicima i namještenicima.

Ustavni sud Federacije ocijenio je da ne postoji povreda odredaba članka II.A.2.(1) k) i p) kojim je propisano pravo na imovinu i pravo na prehranu, iz sljedećih razloga:

Pravo na imovinu može biti povrijeđeno ako se zasniva na valjanom pravnom temelju (npr: naknade propisane zakonom), a pravo na prehranu ne podrazumijeva pravo na troškove ishrane tijekom rada, već je to pravo koje ulazi u sastav prava na dostojan životni standard, tj. pravo svakog da bude zaštićen od gladi.

10. Ustavni sud Federacije je odbio zahtjev podnositelja zahtjeva za utvrđivanje naknade za odvojeni život, troškove selidbe i pravo na jubilarnu nagradu iz sljedećih razloga:

Suci i tužitelji, suglasno ustavnim i zakonskim odredbama, imenuju se do navršenih 70 godina života čime je uređena stalnost funkcije, a izabrani dužnosnici, nositelji izvršnih funkcija i savjetnici u organima zakonodavne i izvršne vlasti biraju se, u pravilu, za jedan mandatni period u trajanju od četiri godine i po isteku javne funkcije mogu se vratiti na isto ili slično radno mjesto sa kojeg su izabrani. Ta različitost u odnosu na stalnost funkcije bila je za Ustavni sud Federacije relevantan razlog za odbijanje zahtjeva za utvrđivanje naknada za odvojen život i troškove selidbe.

Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ne predviđa pravo na jubilarnu nagradu ni za jednu kategoriju proračunskih korisnika. Ovo pravo bilo je predviđeno člankom 43. Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05 i 8/06) i člankom 45. Zakona o namještenicima u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/05), ali su navedeni zakoni, u dijelu koji se odnosi na plaće, naknade i druga materijalna prava prestali da se primjenjuju na temelju članka 69. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine.

11. Ustavni sud Federacije ukazuje da se nakon donošenja ove presude pred redovnim sudovima može primjenjivati osporeni zakon u dijelu koji se odnosi na naknade sudaca, tužitelja i stručnih suradnika, pošto presudom nije utvrđeno da su naknade propisane osporenim zakonom u nesuglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, već je utvrđena nesuglasnost sa Ustavom rezultat nepotpunog odnosno nejednakog uređenja naknada sudaca, tužitelja i stručnih suradnika u odnosu na druge

proračunske korisnike, pa je iz tih razloga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine obavezan da dopuni osporeni zakon. Nadalje, Ustavni sud Federacije ukazuje da su se odredbe o naknadama koje su bile propisane Zakonom o sudačkoj i tužiteljskoj funkciji mogle primjenjivati samo do donošenja osporenog zakona, jer su njegovim stupanjem na snagu te odredbe, kao suprotne osporenom zakonu prestale da važe. To znači da Zakon o sudačkoj i tužiteljskoj funkciji u Federaciji Bosne i Hercegovine ne može biti pred redovnim sudovima temelj za dosuđivanje bilo kakvih naknada.

12. Iz navedenih razloga Ustavni sud Federacije odlučio je kao u izreci presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: mr. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, mr. Ranka Cvijić, Domin Malbašić, Aleksandra Martinović i mr. Faris Vehabović, suci Suda.

Broj: U-28/11

24. siječanj 2012. godine **Predsjednica Ustavnog suda**
S a r a j e v o **Federacije Bosne i Hercegovine**
mr. Kata Senjak, v.r.

.....

131.

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине одлучујући о уставном питању Кантоналног суда у Тузли за утврђивање уставности Закона о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине, на основу члана IV.Ц.10. (4). Устава Федерације Босне и Херцеговине, у вези са Амандманима LII и XCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, након проведене јавне расправе, на сједници одржаној 24. јануара 2012. године, донио је

П Р Е С У Д У

1. Утврђује се да Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 72/05 и 22/09) у дијелу који се односи на накнаде судија, тужилаца и стручних сарадника није у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

2. Сагласно члану IV.Ц.12. 6) Устава Федерације Босне и Херцеговине налаже се Парламенту Федерације Босне и Херцеговине да у року од шест мјесеци од дана објављивања ове пресуде у „Службеним новинама Федерације БиХ“ допуни закон из тачке 1. ове пресуде поштујући уставни принцип једнакости пред законом и регулише права судија, тужилаца и стручних сарадника на: накнаду за трошкове исхране; накнаду трошкова пријевоза на посао и са посла; накнаду за прековремени

рад, рад у нерадне дане, ноћни рад и рад у дане државних празника; накнаду због болести или повреде; накнаду трошкова за случај смрти, тешке болести или инвалидности; накнаду за породички допуст и на отпремнину приликом одласка у пензију као и осталим буџетским корисницима.

3. Одбија се дио захтјева за утврђивање накнада за одвојен живот, за трошкове селидбе и за јубиларну награду.

4. У случају да Парламент Федерације Босне и Херцеговине не поступи по налогу Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине и у остављеном року не изврши допуну закона из тачке 1. изреке ове пресуде, право на наведене накнаде судија, тужилаца и стручних сарадника ће бити рјешавано сходном примјеном прописа којим су уређене накнаде изабраних дужноснака, носиоца извршних функција и савјетника у органима законодавне и органима извршне власти у Федерацији Босне и Херцеговине, државних службеника и намјештеника у органима државне службе Федерације Босне и Херцеговине, правобранилаца, службеника судске полиције и затворских полицајаца - стражара у казнено - поправним заводима Федерације Босне и Херцеговине.

5. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и службеним гласилима кантона у Федерацији Босне и Херцеговине.

Образложење

1. У овом уставно-судском предмету Кантонални суд у Тузли (у даљем тексту: подносилац захтјева) у поступку рјешавања жалби Тузланског кантона против пресуда Општинског суда у Калесији по тужбама Шкрипић Аиде, Сушић Мерсиде, Рамљак Томислава и Феризбеговић Амуре ради исплате накнаде топлог obroка и пресуде истог суда по тужби Пејановић Дражене ради исплате јубиларне награде, предочио је дана 21.09.2011. године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев као уставно питање (у даљем тексту: захтјев) да се прије доношења одлуке о изјављеним жалбама одлучи о уставности Закона о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 72/05) (у даљем тексту: оспорени закон) у дијелу који се односи на право судија на накнаду за топли оброк и право на јубиларну награду.

2. Подносилац захтјева наводи да је Законом о судијској и тужилачкој функцији у Федерацији Босне

и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 20/01) у члану 41. било прописано да судија, односно тужилац има право на накнаду за одређене специјалне трошкове: накнада за трошкове пријевоза на посао и са посла; накнада за прехрану за вријеме рада; регрес за годишњи одмор; накнада за одвојени живот; накнада трошкова пријевоза за дане у којима се не ради из мјеста у којем има службени стан до мјеста сталног пребивалишта и назад, односно накнаду трошкова путовања у мјесто становања његове породице у вријеме недјељног одмора, државних празника и нерадних дана; накнада трошкова селидбе из мјеста сталног пребивалишта у мјесто гдје има службени стан и назад; накнада трошкова за образовање; јубиларне награде; отпремнине при одласку у пензију, али је чланом 2. Закона о измјенама и допунама наведеног закона из 2003. године измијењен тај члан, тако да гласи: „Судија односно тужилац има право на слиједеће накнаде: 1. отпремнина при одласку у пензију, 2. регрес за годишњи одмор, 3. јубиларне награде“. Пресудом Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине, број: У-3/04 од 01. јуна 2004. године утврђено је да Закон о измјенама и допунама Закона о судијској и тужилачкој функцији у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 63/03) није у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине у дијелу који се односи на судије судова у Федерацији Босне и Херцеговине. И поред наведене пресуде Уставног суда Федерације и Амандмана CVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине донесен је оспорени закон, којим је укинута, а не умањено право судијама на накнаду за прехрану за вријеме рада и право на јубиларну награду, као и друге врсте накнада из члана 41. Закона о судијској и тужилачкој функцији у Федерацији Босне и Херцеговине. Подносилац захтјева сматра да су оваквим законским рјешењем судије дискриминисане у остваривању права из радног односа и да им је повријеђено уставно право на једнакост пред законом, право на имовину и право на прехрану у односу на друге запосленике законодавне, извршне и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине, који то право из радног односа остварују на основу одговарајућих прописа. Као примјер другачијег регулисања права на накнаду за топли оброк и права на јубиларну награду наводи: Закон о правима изабраних дужноснака, носиоца извршних функција и савјетника у институцијама власти у Федерацији Босне и Херцеговине из 2006. године са измјенама и допунама; Закон о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине из 2003. године и Закон о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине из 2005. године.

Из напријед наведених разлога подносилац захтјева поставља уставно питање да ли су одредбе оспореног

закона у складу са чланом II.A.2.(1) тачке ц), к) и п) Устава Федерације Босне и Херцеговине које се односе на једнакост пред законом, имовину и прехрану.

3. Странке у поступку у овом предмету, на основу члана 39. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 6/95 и 37/03) су: Кантонални суд у Тузли као овлашћени подносилац захтјева - уставног питања, Тузлански кантон као подносилац жалби против пресуда Општинског суда у Калесији донесених поводом тужби Шкрипић Аиде и др. ради исплате накнада за топли оброк, односно ради исплате јубиларне награде, Шкрипић Аида, Сушић Мерсида, Рамљак Томислав, Феризбеговић Амира из Тузле и Пејановић Дражена из Калесије као тужиоци у поступку пред Општинским судом у Калесији, те доносилац оспореног закона Представнички дом и Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине.

4. Уставни суд Федерације је дана 28.09.2011. године у складу са чланом 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине затражио од странака у поступку да доставе одговор на наводе из захтјева.

Тузлански кантон је путем Кантоналног правобранилаштва дана 08.11.2011. године доставио одговор у којем истиче да је Одлуком Високог представника од 09.12.2005. године донесен оспорени закон којим је утврђено да овај закон ступа на снагу на привременој основи све док га Парламент Федерације Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику без измјена и допуна или без додатних услова. Парламент Федерације Босне и Херцеговине је донио оспорени закон у истом облику без измјена и допуна или без додатних услова, који је објављен у „Службеним новинама Федерације БиХ“, број: 22/09. Кантонални правобранилац је истакао да је Високи представник као коначни ауторитет у погледу тумачења Дејтонског споразума и на основу својих овлашћења донио 09.12.2005. године Амандман CVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине којим је, између осталог, утврђено да плата и/или друге накнаде судији могу бити умањени законом донесеним до 10.01.2006. године, те да се ово умањење може извршити само једном. Истог дана, Високи представник је донио оспорени закон којим се, као прописом *lex specialis*, уређују плате, накнаде и друга права судија и тужилаца, а чланом 17. овог закона прописано је да даном његовог ступања на снагу престају важити одредбе садржане у другим законима, прописима или одлукама Федерације Босне и Херцеговине које су у супротности са одредбама овог закона. Овим законом право на плату и друге накнаде за носиоце правосудних функција су на

битно другачији начин уређени у односу на то како су били уређени Законом о судијској и тужилачкој функцији у Федерацији Босне и Херцеговине који је на основу члана 17. оспореног закона престао да важи. Кантонални правобранилац сматра да је доношењем оспореног закона Високи представник на другачији начин утврдио права судија и тужилаца на плату и друге накнаде, због чега се не може говорити о укидању права утврђених ранијим прописом. Чињеница да оспореним законом нису утврђени право на трошкове прехране и право на јубиларну награду сама по себи не значи да су уставна права на прехрану и право на имовину судија повријеђена, јер су оспореним законом нека друга права судија и тужилаца утврђена у знатно вишем износу у односу на остале запосленике, па и оне који обављају најсложеније правне послове. Кантонални правобранилац сматра да су судијама као издвојеној уставној категорији права, у односу на све остале запосленике законодавне, извршне и судске власти регулисана просебним прописом и због тога се не може говорити о повреди њихових уставних права односно о њиховој неједнакости у односу на остале категорије запосленика. Надаље, Кантонални правобранилац сматра да би оваква повреда постојала у случају када права судија уопште не би била уређена или би била уређена истим прописима који би се односили и на остале запослене у законодавној, извршној и судској власти, али умањењем или изостављењем одређених права за судије и тужиоце.

Због наведеног Кантонални правобранилац предлаже да Уставни суд Федерације донесе пресуду којом ће утврдити да оспорени закон није у супротности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Аида Шкрипић, Мерсида Сушић, Амира Феризбеговић и Рамљак Томислав у свом одговору од 10.10.2011. године су истакли да су „судије дискриминисане у остваривању права из радног односа у смислу уставног права на једнакост пред законом у односу на друге запосленике законодавне, извршне и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине. Пејановић Дражена из Калесије није доставила тражени одговор.

Представнички дом и Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине на тражење овог Суда нису доставили одговор на захтјев.

5. У овом предмету одржана је јавна расправа 24. јануара 2012. године на којој су поред председнице Кантоналног суда у Тузли испред подносиоца захтјева, приступили и Кантонални правобранилац у име Премијера Кантона Тузла, председник Законодавно-правне комисије Представничког дома Парламента

Федерације Босне и Херцеговине, те Пејановић Дражена као странка у поступку пред Кантоналним судом у Тузли. Јавној расправи није приступио представник Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине, иако је уредно позван.

Предсједница Кантоналног суда у Тузли остала је код навода из поднесеног захтјева, с тим што је захтјев проширила на све накнаде које су припадале судијама на основу Закона о судијској и тужилачкој функцији, а између осталог на накнаду за одвојени живот и за трошкове селидбе, накнаду за дежуре које су свугдје плаћене осим у правосуђу, те на висину отпремнине. Такође, додаје да сматра да је оспорени закон у супротности са Универзалном декларацијом о независности судства као међународним документом којим је прописано да се за вријеме трајања судијске функције не смију на штету судија мијењати одговарајуће накнаде и услови службе.

Предсједник Законодавно-правне комисије Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине истакао је да је право на плате судија и тужилаца на одређени начин позитивно дискриминисано кроз Устав Федерације Босне и Херцеговине, јер постоје ограничења везана за поступање законодавне власти са интенцијом евентуалног умањивања плата судија и тужилаца уз образложење да нема довољно осигураних средстава у буџетима. У овом погледу је и даље осигурана стабилност када је ријеч о платама судија и тужилаца, а питања накнада су уређена на одговарајући начин. Када је ријеч о судијама и тужиоцима постоји полазна претпоставка да се осигурава стабилност и независност од утјецаја законодавне и извршне власти да се одређена права судија и тужилаца не умањују. Мишљења је да у процедури доношења Закона о раду у Федерацији Босне и Херцеговине, када је ријеч о другим правима по основу рада, треба имати у виду да се поштује уставни принцип једнакости пред законом свих запослених. Предлаже да Уставни суд Федерације оцијени да је оспорени закон у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Кантонални правобранилац као и Пејановић Дражена остали су код навода изнесених у одговору на захтјев.

6. Разматрајући поднесени захтјев Уставни суд Федерације је утврдио сљедеће:

Уставни суд Федерације констатује да је неспорна надлежност Парламента Федерације Босне и Херцеговине да у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине доноси законе и самостално одлучује о уређивању односа у Федерацији Босне и Херцеговине. Исто тако, законодавна власт је надлежна да мијења, допуњује или укида већ призната законска права зависно од различитих околности, али при уређивању

тих односа дужна је уважавати захтјеве које пред њу постави Устав Федерације Босне и Херцеговине, посебно ако она произилазе из принципа владавине права и ако су то права којима се штите одређени уставни принципи. У том смислу, у правном поретку заснованом на владавини права закони морају бити општи и једнаки за сва лица.

7. Парламент Федерације Босне и Херцеговине донио је Закон о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 45/10) и уредио плате и накнаде свим запосленим у извршној, законодавној и судској власти осим судијама, тужиоцима и стручним сарадницима. Овим законом су утврђене сљедеће накнаде и то: накнада за трошкове исхране (чл. 12. и 30.), накнада за пријевоз на посао и са посла (члан 35.), накнада за прековремени рад, рад у нерадне дане, ноћни рад и рад у дане државних празника (члан 24.), накнада плате због болести или повреде (члан 10.), накнада за случај смрти, тешке болести или инвалидности (члан 15.), накнада за породилски допуст (члан 33.) и отпремнина приликом одласка у пензију (члан 16.) у знатно вишем износу него што је утврђено оспореним законом.

Исто тако, Парламент Федерације Босне и Херцеговине донио је оспорени закон којим је у члану 17. прописано да ступањем на снагу овог закона престају да важе одредбе других закона, прописа или одлука Федерације Босне и Херцеговине, које су у супротности са одредбама овог закона, па су због тога престале да важе и одговарајуће одредбе које су се односиле на накнаде у Закону о судијској и тужилачкој функцији („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 22/00, 20/01, 37/01, 63/03 и 78/04). Оспореним законом судијама, тужиоцима и стручним сарадницима нису утврђене поменуте накнаде или су, као у случају накнаде судијама и тужиоцима приликом одласка у пензију (отпремнине) утврђене у битно нижем износу.

8. Анализирајући поменуте законе у односу на прописане накнаде, Уставни суд Федерације је утврдио сљедеће релевантне чињенице: Свим буџетским корисницима у законодавној и извршној власти је утврђено право на накнаде наведене у тачки 7. овог образложења које или нису, или су у знатно мањем обиму, као што је право на отпремнину, утврђене оспореним законом. Судије, тужиоци и стручни сарадници обухваћени оспореним законом су такође буџетски корисници. Разлика између изабраних лица у законодавној, извршној и правосудној власти се огледа само у томе који је орган задужен за именовање, што није релевантно за разматрање овог уставног питања, те у принципу сталности функције, што се одразило,

као релевантна различitost koja opravdaва различitost законско регулисање у одлучивању о накнадама које су суштински везане за принцип мандата, а то је накнада за одвојен живот и трошкове селидбе. Није неважно споменути и да је уставним принципом о немогућности смањења плата и накнада у односу на судије као носиоце судске власти, те сталности функције као једним од гараната независности судске власти, а који је директно у вези са међународним стандардом о статусу судија прокламованим првенствено у Европској повељи о статусу судија, управо за вршење судске власти био утврђен висок стандард примања у складу са одговорношћу и тежином вршења судијске функције. Неспорно је да је у вријеме доношења оспореног закона ситуација у погледу висине плата и разлике у примањима између судија и тужилаца у односу на друге изабране дужноснике у законодавној и извршној власти Федерације Босне и Херцеговине била таква да су примања ових других била у знатно мањем обиму. Но, почев од дана доношења оспореног закона до данас, неспорно је да су плате изабраних дужносника и државних службеника у законодавној и извршној власти вишеструко повећане, а уз то континуирано имају право на накнаде које су углавном у цијелости ускраћене категорији буџетских корисника коју обухваћа оспорени закон. Није неважно споменути да је од 2005. године па до данас искључиво судијама и тужиоцима онемогућено било какво усклађивање или повећање плата, која је, уз минималне накнаде прописане оспореним законом, једини извор примања који је неизмијењен, за разлику од извршне и законодавне власти, у овом, референтном периоду од готово седам година.

Неоснован је и ничим поткријељен навод изнијет на јавној расправи да судије и тужиоци у неким другим накнадама имају знатно већа права у односу на остале категорије запосленика. То је видљиво када се уради једноставна компарација одредби закона који регулишу питање накнада корисника у органима власти Федерације Босне и Херцеговине. Једини примјер је у односу на прописану висину регреса - накнаде за годишњи одмор, које право такође остварују и други буџетски корисници, само се другачије уређује питање висине која се усклађује са висином плате као промјенљиве категорије. Такође, наводи да се оспореним законом хтјела посебно регулисати Уставом заштићена судска власт није релевантан за постављено уставно питање. Наиме, и други референтни закон са којим се врши компарација у односу на оспорени закон је, у суштини, такође *lex specialis*. Надаље, оспорени закон обухваћа и тужиоце и једну категорију стручних сарадника који нису обухваћени заштитним уставним механизмом који се односи искључиво на судску власт, дакле на судије као носиоце судске власти.

Уставни суд Федерације свакако поздравља интенцију законодавца да се кроз посебан закон на цијеловит начин уреде питања укупних примања изабраних лица у редовном правосудју, али уз уважавање уставних принципа, у конкретном случају права на једнакост пред законом у правима за све категорије буџетских корисника у законодавној, извршној и судској власти. Евидентно је да је сада, у вријеме одлучивања, овај принцип оспореним законом нарушен.

9. Уставни суд Федерације је цијенио оспорени закон у свјетлу уставног принципа о једнакости свих лица пред законом (члан II.A.2.(1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине) и члана 1. Протокола бр. 12. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, која има снагу уставних одредаба. Чланом 1. наведеног протокола прописана је општа забрана дискриминације од стране органа власти по било ком основу. Уставни суд Федерације је утврдио да из разлога наведених у тачки 8. овога образложења постоји неједнакост пред законом односно дискриминација у правима на накнаде судија, тужилаца и стручних сарадника у односу на остале запосленике у законодавној, извршној и судској власти. Уставни суд Федерације сматра да нису дати нити постоје релевантни разлози који би оправдали различити - неједнак третман запосленика у законодавној и извршној власти са једне и судија и тужилаца са друге стране у односу на прописивање накнада.

Због наведених разлога Уставни суд Федерације је утврдио да оспорени закон није у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине. Због утврђене несагласности са Уставом наложено је Парламенту Федерације Босне и Херцеговине да у складу са чланом IV.Ц.12.6) Устава Федерације Босне и Херцеговине у року од шест мјесеци од дана објављивања пресуде у службеним гласилима допуни оспорени закон, поштујући уставни принцип једнакости пред законом судија, тужилаца и стручних сарадника са осталим буџетским корисницима. Исто тако, Уставни суд Федерације је у складу са поменутом уставном одредбом утврдио да, уколико Парламент Федерације Босне и Херцеговине не донесе измјене и допуне оспореног закона у року од шест мјесеци, право на наведене накнаде судијама, тужиоцима и стручним сарадницима биће ријешено сходном примјеном прописа којим су уређене наведене накнаде изабраним дужносницима, носиоцима извршних функција и савјетницима у органима законодавне и извршне власти, државним службеницима и намјештеницима.

Уставни суд Федерације оцијенио је да не постоји повреда одредаба члана II.A.2.(1) к) и п) којим је прописано право на имовину и право на прехрану, из сљедећих разлога:

Право на имовину може бити повријеђено ако се заснива на ваљаном правном основу (нпр: накнаде прописане законом), а право на прехрану не подразумијева право на трошкове исхране у току рада, већ је то право које улази у састав права на достојан животни стандард, тј. право сваког да буде заштићен од глади.

10. Уставни суд Федерације је одбио захтјев подносиоца захтјева за утврђивање накнаде за одвојени живот, трошкове селидбе и право на јубиларну награду из следећих разлога:

Судије и тужиоци, сагласно уставним и законским одредбама, именују се до навршених 70 година живота чиме је уређена сталност функције, а изабрани дужносници, носиоци извршних функција и савјетници у органима законодавне и извршне власти бирају се, у правилу, за један мандатни период у трајању од четири године и по истеку јавне функције могу се вратити на исто или слично радно мјесто са којег су изабрани. Та различитост у односу на сталност функције била је за Уставни суд Федерације релевантан разлог за одбијање захтјева за утврђивање накнада за одвојен живот и трошкове селидбе.

Закон о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине не предвиђа право на јубиларну награду ни за једну категорију буџетских корисника. Ово право било је предвиђено чланом 43. Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05 и 8/06) и чланом 45. Закона о намјештеницима у органима државне управе у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/05), али су наведени закони, у дијелу који се односи на плате, накнаде и друга материјална права престали да се примјењују на основу члана 69. Закона о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине.

11. Уставни суд Федерације указује да се након доношења ове пресуде пред редовним судовима може примјењивати оспорени закон у дијелу који се односи на накнаде судија, тужилаца и стручних сарадника, пошто пресудом није утврђено да су накнаде прописане оспореним законом у несагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине, већ је утврђена несагласност са Уставом резултат непотпуног односно неједнаког уређења накнада судија, тужилаца и стручних сарадника у односу на друге буџетске кориснике, па је из тих разлога Парламент Федерације Босне и Херцеговине обавезан да допуни оспорени закон. Надаље, Уставни суд Федерације указује да су се одредбе о накнадама које су биле прописане Законом о судијској и тужилачкој функцији могле примјењивати само до доношења оспореног закона, јер су његовим ступањем на снагу те одредбе, као супротне

оспореном закону престале да важе. То значи да Закон о судијској и тужилачкој функцији у Федерацији Босне и Херцеговине не може бити пред редовним судовима основ за досуђивање било каквих накнада.

12. Из наведених разлога Уставни суд Федерације одлучио је као у изреци пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: мр Ката Сењак, председница Суда, Сеад Бахтијаревић, мр Ранка Цвијић, Домин Малбашић, Александра Мартиновић и мр Фарис Веџабовић, судије Суда.

Број: У-28/11

24. јануар 2012. године

С а р а ј е в о

**Председница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
мр Ката Сењак, с.р.**

.....

132.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o ustavnom pitanju koje je predočio Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u svezi utvrđivanja ustavnosti čl. 1. i 2. i članka 7. stavak 9. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite, na temelju članka IV.C.10.(4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine u svezi s Amandmanima LII i XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon javne rasprave, na sjednici održanoj 21.02.2012. godine, donio je :

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da je članak 7. stavak 9. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite („Службене новине Федерације БиХ“, број: 82/09) у suglasnosti са Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Odbacuje se zahtjev za utvrđivanje ustavnosti čl. 1. i 2. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite.

3. Presudu objaviti u „Службеним новинама Федерације БиХ“, i службеним гласилима свих кантона.

O b r a z l o ž e n j e

1. Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) u postupku rješavanja upravnog spora број: 70 0 U 001387 11 Fp у предмету тужitelja Barać Marijana из Livna, protiv rješenja Federalnog ministarstva за pitanja boraca i invalida

odbrambeno-oslobodilačkog rata/Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata Sarajevo (u daljnjem tekstu: Federalno ministarstvo), broj: UP-1-03-41-ZKZ-255/11 od 19.05.2011. godine, na temelju članka IV.C.10. (4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine je 11.11.2011. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) predočio ustavno pitanje u svezi utvrđivanja ustavnosti čl. 1. i 2. i članka 7. stavak 9. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite (u daljnjem tekstu: osporeni članci Zakona).

2. U zahtjevu se između ostalog navodi, da je Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine zaprimio značajan broj predmeta u kojima se rješava status ratnih vojnih invalida. U konkretnom slučaju, tužitelju u upravnom sporu Barać Marijanu je ukinuto ranije utvrđeno pravo iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite, sa danom 15.04.2011. godine, od kada mu se ne priznaje status ratnog vojnog invalida. Osporenim rješenjem tužitelj je upućen na pokretanje upravnog spora pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine. Podnositelj zahtjeva citira osporene odredbe čl. 1. i 2. i članak 7. stavak 9. Zakona. Ističe da iz osporene odredbe članka 7. stavak 9. Zakona proizilazi da je strankama u postupku (koji je označen kao revizija), uskraćeno pravo na žalbu kao redovni pravni lijek, iz razloga što je osporeno rješenje doneseno od strane Federalnog ministarstva. Smatra da je Federalno ministarstvo u pravilu drugostupanjski organ za rješavanje pitanja iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite. Prema mišljenju podnosioca zahtjeva opredjeljenja u osporenom Zakonu nisu sukladna sa poimanjem instituta revizije u upravnom postupku, niti su sadržana u temeljnim zakonima kojima su prethodno utvrđena stečena prava. Navodi da se sukladno osporenom članku 7. stavak 9. Zakona određuje stvarna i mjesna nadležnost Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, što nije sukladno postojećem Zakonu o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), koji odredbom članka 5. propisuje da upravne sporove rješava kantonalni sud prema sjedištu prvostupanjskog organa. Mišljenja je da bi postupanje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine bilo upitno u ovim predmetima, iz razloga što je taj sud po svojoj funkcionalnoj i stvarnoj nadležnosti sud koji odlučuje o vanrednim pravnim lijekovima. Ističe da prethodno postupanje resornog ministarstva ma koliko da je označeno kao „revizija“ ne ispunjava uvjete vanrednog pravnog sredstva, te se iz navedenih razloga ne bi moglo tako tretirati. Smatra da bi uvođenjem ovakvog postupanja stranke u postupku bile uskraćene za drugostupanjski sudski postupak, koji je kao pravo na jednakost pred zakonom, odnosno pravo na pravičan postupak garantiran odredbom članka II. A. 2. (1) c) Ustava Federacije Bosne

i Hercegovine. Pojašnjava da nije dozvoljeno vanredno preispitivanje sudske odluke na odluke Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u smislu članka 41. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima. Poziva se na odredbu članka IV.C.1.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kojom je propisano da pravila postupka, potrebna da bi se osigurala jednakost u postupanju, kao i temeljna načela pravičnosti u postupcima pred sudovima i organizaciji svih sudova, bit će utvrđeni zakonima Federacije. Pošto je Zakonom o upravnim sporovima i Zakonom o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 38/05, 22/06 i 63/10) već opredijeljena nadležnost za postupanje, smatra da propisana nadležnost u osporenoj odredbi članka 7. stavak 9. Zakona nije sukladna navedenim zakonima. Na temelju izloženog predlaže da Ustavni sud Federacije odluči o ustavnosti osporenih članaka Zakona.

3. Ustavni sud Federacije je sukladno članku 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95 i 37/03) 29.11.2011. godine zatražio od Barać Marijana iz Livna, Federalnog ministarstva i Zastupničkog doma i Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, da kao stranke u postupku odgovore na navode zahtjeva u roku od 20 dana.

U odgovoru na zahtjev od 23.12.2011. godine, Federalno ministarstvo navodi da je smisao donošenja Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite uvođenje reda i zakonitosti u oblasti korištenja prava i primanja iz proračuna. Ističe da ovim Zakonom revizija nije propisana kao vanredni pravni lijek, kako to navodi podnositelj zahtjeva, već se radi o postupku kontrole zakonitosti korištenja prava, kao posebnom pravnom institutu, koji zakonodavna vlast može da uspostavi radi kontrole zakonitog korištenja sredstava poreskih obveznika, kao npr. u slučaju donošenja propisa o reviziji poslovanja organa uprave i sl. Navodi da na temelju navedenog Zakona reviziji podliježu sva prava korisnika ostvarena sukladno Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih obitelji („Službene novine Federacije BiH“, br. 33/04, 56/05 i 70/07), Zakonu o posebnim pravima dobitnika ratnih priznanja i odličja i njihovih obitelji („Službene novine Federacije BiH“, broj: 70/05 i 61/06), Zakonu o pravima razvojačenih branitelja i članova njihovih obitelji („Službene novine Federacije BiH“, br. 61/06, 27/08 i 32/08), Uredbi o povoljnijim uvjetima za stjecanje prava na starosnu mirovinu vojnih osiguranika Vojske Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/00 i 21/01), Uredbi o povoljnim uvjetima za stjecanje prava na starosnu mirovinu vojnih osiguranika Vojske Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 18/04, 27/04 i 47/04) i Uredbi o stjecanju prava na starosnu

mirovinu pod povoljnijim uvjetima bivše Vojske Federacije Bosne i Hercegovine i državnih službenika i namještenika bivšeg Federalnog ministarstva obrane („Službene novine Federacije BiH“, br. 75/06, 58/07, 89/07 i 31/08). Smatra da je odredba članka 7. stavak 9. osporenog Zakona sukladna članku 11. i članku 222. stavak 6. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/98 i 48/99). Citira odredbu članka 29. stavak 2. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 38/05, 22/06 i 63/10), kojom je propisano da Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine može imati i izvorne nadležnosti ako su utvrđene federalnim zakonom. Mišljenja je da je intencija predlagatelja ovog zakona da Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine sudi u upravnim sporovima, jer se radi o zakonu temporalnog karaktera, koji će se primjenjivati u periodu dok se ne završi revizija korisnika prava iz ove oblasti. Kad je u pitanju procedura donošenja Zakona, ističe da je donesen u postupku i na način kako je to propisano važećim propisima. Na temelju izloženog predlaže da Ustavni sud Federacije odbije zahtjev podnositelja za ocjenu ustavnosti osporenih članaka Zakona kao neutemeljen.

Zastupnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i Barać Marijan u ostavljenom roku nisu dostavili odgovor na navode zahtjeva podnositelja.

4. U ovom ustavno-sudskom predmetu održana je javna rasprava 21.02.2012. godine na koju je pored predsjednika Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine ispred podnositelja zahtjeva, nazočila i opunomoćenica Federalnog ministarstva. Javnoj raspravi nisu nazočili predstavnici Zastupničkog doma i Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i Barać Marijan, iako su uredno pozvani.

Predsjednik Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine je u cijelosti ostao kod navoda iz zahtjeva.

Opunomoćenica Federalnog ministarstva je u cijelosti ostala kod navoda iz odgovora na zahtjev. Pojasnila je da je u konkretnom slučaju Federalno ministarstvo određeno kao prvostupanjski organ iz više razloga. Kao prvo, ocjenu medicinske dokumentacije vrši Federalni institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja. Drugo, imajući u vidu dosadašnju praksu u okviru kantonalne nadležnosti, gdje se događalo da se provjera dokumentacije vrši na kantonalnom nivou, a sredstva se korisnicima prava isplaćuju iz federalnog proračuna, nametnula se potreba za novim zakonskim rješenjima u ovoj oblasti. Smisao novih rješenja je ujednačavanje prakse u ovoj oblasti. Iz tih razloga, a pošto je za provjeru dokumentacije određen federalni nivo bilo je opravdano propisivanje nadležnosti Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine za

rješavanje sporova protiv rješenja Federalnog ministarstva.

5. Ustavni sud Federacije je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Ustavni sud Federacije je utvrdio da rješenja Federalnog ministarstva koja su donesena u postupku propisane kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite, nemaju karakter rješenja o kojima se odlučuje po vanrednom pravnom lijeku, već se radi o rješavanju u prvom stupnju u posebnom upravnom postupku.

Ocjenjujući ustavnost osporenih članaka Zakona, Ustavni sud Federacije je pošao od sljedećih ustavnih odredaba:

Člankom IV.A.a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine je utvrđeno da zakonodavnu vlast u Federaciji Bosne i Hercegovine obnaša Zastupnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, dok je člankom IV.C.1.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano da, ukoliko ovim ustavom nije drukčije utvrđeno, pravila postupka potrebna da bi se osigurala jednakost u postupanju, kao i temeljna načela pravičnosti u postupcima pred sudovima i organizaciji svih sudova, bit će utvrđeni zakonima Federacije.

Člankom IV.C.15. (2) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine utvrđeno je da Vrhovni sud ima i izvorne nadležnosti utvrđene federalnim zakonom.

Imajući u vidu citirane ustavne odredbe, Ustavni sud Federacije konstatira da su Zastupnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine nadležni za donošenje zakona kojima se sukladno utvrđenoj politici, uz poštivanje ustavnih načela, uređuje određena oblast. U konkretnom slučaju, Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, realizirajući utvrđenu politiku u oblasti javne potrošnje, koja se odnosi na osiguranje zakonitosti trošenja proračunskih sredstava, donio je Zakon o kontroli zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite.

U provedenom postupku Ustavni sud Federacije je razmotrio navode zahtjeva koji se odnose na osporene odredbe čl. 1.i 2. Zakona i utvrdio da iste propisuju uvjete, način i postupak kontrole zakonitosti korištenja prava ostvarenih prema propisima iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite i definiraju dokumentaciju koja podliježe provjeri. Propisana kontrola sastoji se u provjeravanju dokumentacije i svih evidencija na temelju kojih su ostvarena prava iz ove oblasti, a koju je zakonodavac u konkretnom slučaju označio kao reviziju.

Analizirajući činjenice iznesene u zahtjevu i na javnoj raspravi, kao i činjenice koje proizlaze iz cjelokupne dokumentacije u spisu, Ustavni sud Federacije je utvrdio da podnositelj zahtjeva ni u zahtjevu, ni na javnoj raspravi nije obrazložio, niti precizirao na koji su način i koje odredbe Ustava Federacije Bosne i Hercegovine povrijeđene osporenim čl. 1. i 2. Zakona, koji samo propisuju način i postupak provođenja kontrole ostvarivanja prava na temelju propisa iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite. Iz navedenih razloga Ustavni sud Federacije je utvrdio da ne postoje procesne pretpostavke za odlučivanje u odnosu na ovaj dio zahtjeva, pa je, primjenom odredaba članka 26. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine u svezi s člankom 41. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 40/10) odlučeno kao u točki 2. izreke.

Ustavni sud Federacije je razmotrio odredbu osporenog članka 7. stavak 9. Zakona, kojom je propisano da se protiv rješenja Federalnog ministarstva donesenih u postupku revizije ne može izjaviti žalba, ali da se može pokrenuti upravni spor kod Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine. Istim člankom data je mogućnost da stranke vode upravni spor radi zaštite pojedinačnih prava protiv rješenja Federalnog ministarstva, kao prvostupanjskog organa u postupku. Davanjem mogućnosti za ostvarivanje sudske zaštite protiv akta Federalnog ministarstva, osporenim člankom 7. stavak 9. Zakona, osigurana su načela jednakosti u postupanju za sve osobe u postupku u kojem se rješava o njihovim pravima iz ove oblasti, kako je predviđeno člankom IV.C.1. 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu izloženo, kao i činjenicu da je praksa u ostvarivanju prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite u okvirima kantonalnih nadležnosti dovodila do nejednakosti u korištenju prava zasnovanih na istim propisima, Ustavni sud Federacije je utvrdio da podnositelj zahtjeva nije dokazao da je osporenim člankom 7. stavak 9. Zakona povrijeđeno pravo na jednakost pred zakonom iz članka II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije podsjeća da Parlament Federacije Bosne i Hercegovine kao zakonodavni organ u okviru svoje nadležnosti, može uređivati odnose u određenoj oblasti uvažavajući posebne i specifične okolnosti. U konkretnom slučaju zakonodavni organ je utvrdio izvornu nadležnost Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine sukladno odredbi članka IV.C.15. (2). Ustava Federacije Bosne i Hercegovine na drugačiji način nego što je to propisano Zakonom o upravnim sporovima. Ustavni sud Federacije je ocijenio da je osporena odredba članka 7. stavak 9. Zakona u suštini temporalnog karaktera, i da će se primjenjivati

samo u periodu dok se ne završi kontrola ostvarivanja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite. To suštinski ne narušava postojeće odredbe Zakona o upravnim sporovima i Zakona o upravnom postupku, koji je također dao mogućnost da se posebnim zakonom može u izuzetnim situacijama pitanje upravnog postupka regulirati i na drugi način. U konkretnom slučaju Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata je određeno kao prvostupanjski organ, iz razloga što je praksa u ostvarivanju prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite u okvirima kantonalne nadležnosti dovodila do različitih rješenja u ovoj oblasti. Iz tih razloga po ocjeni Ustavnog suda Federacije, utvrđivanje izvorne nadležnosti Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine za rješavanje sporova protiv rješenja Federalnog ministarstva je opravdano, jer dovodi do jednakosti u postupanju u sudskom postupku.

Na temelju izloženog, Ustavni sud Federacije je ocijenio da ne stoje navodi podnositelja zahtjeva da je Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine isključivo žalbeni sud, jer zakonodavni organ u posebnim okolnostima a uvažavajući ustavne odredbe može dati i izvornu nadležnost Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine utvrđenu federalnim zakonom.

U tom kontekstu Ustavni sud Federacije je utvrdio da podnositelj zahtjeva nije obrazložio niti dokazao navode kojim problematizira izvornu nadležnost Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine utvrđenu osporenim člankom 7. stavak 9. Zakona. Na temelju izloženog, a u svjetlu odredbe članka IV.C.15. (2) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije je utvrdio da je osporeni članak 7. stavak 9. Zakona u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

S obzirom na izloženo odlučeno je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom od pet glasova sudaca u sastavu: mr. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, mr. Ranka Cvijić, Domin Malbašić, Aleksandra Martinović i mr. Faris Vehabović, suci Suda.

Broj: U-33/11

21.02.2012. godine

S a r a j e v o

**Predsjednica Ustavnog suda
Federacije Bosne i Hercegovine
mr. Kata Senjak, v.r.**

.....

132.

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине одлучујући о уставном питању које је предочио Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине у вези утврђивања уставности чл. 1. и 2. и члана 7. став 9. Закона о спровођењу контроле законитости коришћења права из области борачко-инвалидске заштите, на основу члана IV.Ц.10.(4) Устава Федерације Босне и Херцеговине у вези са Амандманима LI и XCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, након јавне расправе, на сједници одржаној 21.02.2012. године, донио је :

ПРЕСУДУ

1. Утврђује се да је члан 7. став 9. Закона о спровођењу контроле законитости коришћења права из области борачко-инвалидске заштите („Службене новине Федерације БиХ“, број: 82/09) у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

2. Одбацује се захтјев за утврђивање уставности чл. 1. и 2. Закона о спровођењу контроле законитости коришћења права из области борачко-инвалидске заштите.

3. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“, и службеним гласилима свих кантона.

Образложење

1. Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносилац захтјева) у поступку рјешавања управног спора број: 70 0 У 001387 11 Фп у предмету тужиоца Бараћ Маријана из Ливна, против рјешења Федералног министарства за питања бораца и инвалида одбрамбено-ослободилачког рата/Федералног министарства за питања бранитеља и инвалида домовинског рата Сарајево (у даљем тексту: Федерално министарство), број: УП-1-03-41-3К3-255/11 од 19.05.2011. године, на основу члана IV.Ц.10. (4) Устава Федерације Босне и Херцеговине је 11.11.2011. године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) предочио уставно питање у вези утврђивања уставности чл. 1. и 2. и члана 7. став 9. Закона о спровођењу контроле законитости коришћења права из области борачко-инвалидске заштите (у даљем тексту: оспорени чланови Закона).

2. У захтјеву се између осталог наводи, да је Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине запримио значајан број предмета у којима се рјешава

статус ратних војних инвалида. У конкретном случају, тужиоцу у управном спору Бараћ Маријану је укинута раније утврђено право из области борачко-инвалидске заштите, са даном 15.04.2011. године, од када му се не признаје статус ратног војног инвалида. Оспореним рјешењем тужилац је упућен на покретање управног спора пред Врховним судом Федерације Босне и Херцеговине. Подносилац захтјева цитира оспорене одредбе чл. 1. и 2. и члан 7. став 9. Закона. Истиче да из оспорене одредбе члана 7. став 9. Закона произилази да је странкама у поступку (који је означен као ревизија), ускраћено право на жалбу као редовни правни лијек, из разлога што је оспорено рјешење донесено од стране Федералног министарства. Сматра да је Федерално министарство у правилу другостепени орган за рјешавање питања из области борачко-инвалидске заштите. Према мишљењу подносиоца захтјева одређивања у оспореном Закону нису у складу са поимањем института ревизије у управном поступку, нити су садржана у основним законима којима су претходно утврђена стечена права. Наводи да се у складу са оспореним чланом 7. став 9. Закона одређује стварна и мјесна надлежност Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, што није у складу са постојећим Законом о управним споровима („Службене новине Федерације БиХ“, број: 9/05), који одредбом члана 5. прописује да управне спорове рјешава кантонални суд према сједишту првостепеног органа. Мишљења је да би поступање Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине било упитно у овим предметима, из разлога што је тај суд по својој функционалној и стварној надлежности суд који одлучује о ванредним правним лијековима. Истиче да претходно поступање ресорног министарства ма колико да је означено као „ревизија“ не испуњава услове ванредног правног средства, те се из наведених разлога не би могло тако третирати. Сматра да би увођењем оваквог поступања странке у поступку биле ускраћене за двостепеност у судском поступку, које је као право на једнакост пред законом, односно право на правичан поступак гарантовано одредбом члана II. А. 2. (1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине. Појашњава да није дозвољено ванредно преиспитивање судске одлуке на одлуке Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима. Позива се на одредбу члана IV.Ц.1.3. Устава Федерације Босне и Херцеговине, којом је прописано да правила поступка, потребна да би се осигурала једнакост у поступању, као и основни принципи правичности у поступцима пред судовима и организацији свих судова, бит ће утврђени законима Федерације. Пошто је Законом о управним споровима и Законом о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 38/05, 22/06 и 63/10) већ одређивања надлежност

за поступање, сматра да прописана надлежност у оспореној одредби члана 7. став 9. Закона није у складу са наведеним законима. На основу изложеног предлаже да Уставни суд Федерације одлучи о уставности оспорених чланова Закона.

3. Уставни суд Федерације је у складу са чланом 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 6/95 и 37/03) 29.11.2011. године затражио од Бараћ Маријана из Ливна, Федералног министарства и Представничког дома и Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине, да као странке у поступку одговоре на наводе захтјева у року од 20 дана.

У одговору на захтјев од 23.12.2011. године, Федерално министарство наводи да је смисао доношења Закона о спровођењу контроле законитости коришћења права из области борачко-инвалидске заштите увођење реда и законитости у области коришћења права и примања из буџета. Истиче да овим Законом ревизија није прописана као ванредни правни лијек, како то наводи подносилац захтјева, већ се ради о поступку контроле законитости коришћења права, као посебном правном институту, који законодавна власт може да успостави ради контроле законитог коришћења средстава пореских обавезника, као нпр. у случају доношења прописа о ревизији пословања органа управе и сл. Наводи да на основу наведеног Закона ревизији подлијежу сва права корисника остварена у складу са Законом о правима бранилаца и чланова њихових породица („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 33/04, 56/05 и 70/07), Законом о посебним правима добитника ратних признања и одликовања и њихових породица („Службене новине Федерације БиХ“, број: 70/05 и 61/06), Законом о правима демобилисаних бораца и чланова њихових породица („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 61/06, 27/08 и 32/08), Уредбом о повољнијим условима за стицање права на старосну пензију војних осигураника Војске Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 2/00 и 21/01), Уредбом о повољним условима за стицање права на старосну пензију војних осигураника Војске Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 18/04, 27/04 и 47/04) и Уредбом о стицању права на старосну пензију под повољнијим условима бивше Војске Федерације Босне и Херцеговине и државних службеника и намјештеника бившег Федералног министарства одбране („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 75/06, 58/07, 89/07 и 31/08). Сматра да је одредба члана 7. став 9. оспореног Закона у складу са чланом 11. и чланом 222. став 6. Закона о управном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број: 2/98 и 48/99). Цитира одредбу

члана 29. став 2. Закона о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 38/05, 22/06 и 63/10), којом је прописано да Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине може имати и изворне надлежности ако су утврђене федералним законом. Мишљења је да је интенција предлагача овог закона да Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине суди у управним споровима, јер се ради о закону темпоралног карактера, који ће се примјењивати у периоду док се не заврши ревизија корисника права из ове области. Кад је у питању процедура доношења Закона, истиче да је донесен у поступку и на начин како је то прописано важећим прописима. На основу изложеног предлаже да Уставни суд Федерације одбије захтјев подносиоца за оцјену уставности оспорених чланова Закона као неоснован.

Представнички дом и Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине и Бараћ Маријан у остављеном року нису доставили одговор на наводе захтјева подносиоца.

4. У овом уставно-судском предмету одржана је јавна расправа 21.02.2012. године на коју је поред председника Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине испред подносиоца захтјева, приступила и пуномоћница Федералног министарства. Јавној расправи нису приступили представници Представничког дома и Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине и Бараћ Маријан, иако су уредно позвани.

Предсједник Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине је у цијелости остао код навода из захтјева.

Пуномоћница Федералног министарства је у цијелости остала код навода из одговора на захтјев. Појаснила је да је у конкретном случају Федерално министарство одређено као првостепени орган из више разлога. Као прво, оцјену медицинске документације врши Федерални институт за медицинско вјештачење здравственог стања. Друго, имајући у виду досадашњу праксу у оквиру кантоналне надлежности, гдје се дешавало да се провјера документације врши на кантоналном нивоу, а средства се корисницима права исплаћују из федералног буџета, наметнула се потреба за новим законским рјешењима у овој области. Смисао нових рјешења је уједначавање праксе у овој области. Из тих разлога, а пошто је за провјеру документације одређен федерални ниво било је оправдано прописивање надлежности Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине за рјешавање спорова против рјешења Федералног министарства.

5. Уставни суд Федерације је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Уставни суд Федерације је утврдио да рјешења Федералног министарства која су донесена у поступку прописане контроле законитости коришћења права из области борачко-инвалидске заштите, немају карактер рјешења о којима се одлучује по ванредном правном лијеку, већ се ради о рјешавању у првом степену у посебном управном поступку.

Оцјењујући уставност оспорених чланова Закона, Уставни суд Федерације је пошао од сљедећих уставних одредаба:

Чланом IV.A.a) Устава Федерације Босне и Херцеговине је утврђено да законодавну власт у Федерацији Босне и Херцеговине врши Представнички дом и Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине, док је чланом IV.Ц.1.3. Устава Федерације Босне и Херцеговине прописано да, уколико овим уставом није друкчије утврђено, правила поступка потребна да би се осигурала једнакост у поступању, као и основни принципи правичности у поступцима пред судовима и организацији свих судова, бит ће утврђени законима Федерације.

Чланом IV.Ц.15. (2) Устава Федерације Босне и Херцеговине утврђено је да Врховни суд има и изворне надлежности утврђене федералним законом.

Имајући у виду цитиране уставне одредбе, Уставни суд Федерације констатује да су Представнички дом и Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине надлежни за доношење закона којима се у складу са утврђеном политиком, уз поштивање уставних принципа, уређује одређена област. У конкретном случају, Парламент Федерације Босне и Херцеговине, реализујући утврђену политику у области јавне потрошње, која се односи на осигурање законитости трошења буџетских средстава, донио је Закон о контроли законитости коришћења права из области борачко-инвалидске заштите.

У проведеном поступку Уставни суд Федерације је размотрио наводе захтјева који се односе на оспорене одредбе чл. 1. и 2. Закона и утврдио да исте прописују услове, начин и поступак контроле законитости коришћења права остварених према прописима из области борачко-инвалидске заштите и дефинишу документацију која подлијеже провјери. Прописана контрола састоји се у провјеравању документације и свих евиденција на основу којих су остварена права из ове области, а коју је законодавац у конкретном случају означио као ревизију.

Анализирајући чињенице изнесене у захтјеву и на јавној расправи, као и чињенице које произлазе из цјелокупне документације у спису, Уставни суд Федерације је утврдио да подносилац захтјева ни у захтјеву, ни на јавној расправи није образложио, нити прецизирао на који су начин и које одредбе Устава Федерације Босне и Херцеговине повријеђене оспореним чл. 1. и 2. Закона, који само прописују начин и поступак цпровођења контроле остваривања права на основу прописа из области борачко-инвалидске заштите. Из наведених разлога Уставни суд Федерације је утврдио да не постоје процесне претпоставке за одлучивање у односу на овај дио захтјева, па је, примјеном одредаба члана 26. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине у вези са чланом 41. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 40/10) одлучено као у тачци 2. изреке.

Уставни суд Федерације је размотрио одредбу оспореног члана 7. став 9. Закона, којом је прописано да се против рјешења Федералног министарства донесених у поступку ревизије не може изјавити жалба, али да се може покренути управни спор код Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине. Истим чланом дата је могућност да странке воде управни спор ради заштите појединачних права против рјешења Федералног министарства, као првостепеног органа у поступку. Давањем могућности за остваривање судске заштите против акта Федералног министарства, оспореним чланом 7. став 9. Закона, осигурани су принципи једнакости у поступању за сва лица у поступку у којем се рјешава о њиховим правима из ове области, како је предвиђено чланом IV.Ц.1. 3. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

Имајући у виду изложено, као и чињеницу да је пракса у остваривању права из области борачко-инвалидске заштите у оквирима кантоналних надлежности доводила до неједнакости у коришћењу права заснованих на истим прописима, Уставни суд Федерације је утврдио да подносилац захтјева није доказао да је оспореним чланом 7. став 9. Закона повријеђено право на једнакост пред законом из члана II.A.2.(1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине.

Уставни суд Федерације подсјећа да Парламент Федерације Босне и Херцеговине као законодавни орган у оквиру своје надлежности, може уређивати односе у одређеној области уважавајући посебне и специфичне околности. У конкретном случају законодавни орган је утврдио изворну надлежност Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине у складу са одредбом члана IV.Ц.15. (2). Устава Федерације Босне и Херцеговине на другачији

начин него што је то прописано Законом о управним споровима. Уставни суд Федерације је оцијенио да је оспорена одредба члана 7. став 9. Закона у суштини темпоралног карактера, и да ће се примјењивати само у периоду док се не заврши контрола остваривања права из области борачко-инвалидске заштите. То суштински не нарушава постојеће одредбе Закона о управним споровима и Закона о управном поступку, који је такођер дао могућност да се посебним законом може у изузетним ситуацијама питање управног поступка регулисати и на други начин. У конкретном случају Федерално министарство за питања бораца и инвалида одбрамбено-ослободилачког рата је одређено као првостепени орган, из разлога што је пракса у остваривању права из области борачко-инвалидске заштите у оквирима кантоналне надлежности доводила до различитих рјешења у овој области. Из тих разлога по оцјени Уставног суда Федерације, утврђивање изворне надлежности Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине за рјешавање спорова против рјешења Федералног министарства је оправдано, јер доводи до једнакости у поступању у судском поступку.

На основу изложеног, Уставни суд Федерације је оцијенио да не стоје наводи подносиоца захтјева да је Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине искључиво жалбени суд, јер законодавни орган у посебним околностима а уважавајући уставне одредбе може дати и изворну надлежност Врховном суду Федерације Босне и Херцеговине утврђену федералним законом.

У том контексту Уставни суд Федерације је утврдио да подносилац захтјева није образложио нити доказао наводе којим проблематизира изворну надлежност Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине утврђену оспореним чланом 7. став 9. Закона. На основу изложеног, а у свјетлу одредбе члана IV.Ц.15. (2) Устава Федерације Босне и Херцеговине, Уставни суд Федерације је утврдио да је оспорени члан 7. став 9. Закона у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

С обзиром на изложено одлучено је као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је већином од пет гласова судија у саставу: мр Ката Сењак, предсједница Суда, Сеад Бахтијаревић, мр Ранка Цвијић, Домин Малбашић, Александра Мартиновић и мр Фарис Веџабовић, судије Суда.

Број: У-33/11

21.02.2012. године

С а р а ј е в о

Предсједница

Уставног суда Федерације

Босне и Херцеговине

мр Ката Сењак, с.р.

VLADA

133.

На основу чланка 16. ставак 2. Закона о Влади Зеничко-добојског -Преčišчени текст ("Службене новине Зеничко-добојског кантона", број 7/10), и Одлуке о привременом финансирању Зеничко-добојског кантона за период сјећанј-оџујак 2012. године („Службене новине Зеничко-добојског кантона” број: 17/11), на приједлог Министарства за рад, социјалну политику и избјеглице, Влада Зеничко-добојског кантона, на 54. сједници, одржаној 24.02.2012. године, д о н о с и

ODLUKU

**о одобравању средстава за наставак
суфинансирања Пројекта
“Ангаџирање социјалног радника за
потребе организовања унутарњег
живота у зградама Црквике и Радаково“
у 2012. години.**

Чланак 1.

(Предмет)

(1) Одобрава се повећање средстава за наставак суфинансирања Пројекта “Ангаџирање социјалног радника за потребе организовања унутарњег живота у зградама Црквике и Радаково“ у 2012. години, за износ 500,00 КМ (словима: петстотина конвертибилних марака) на годишњој разини, због повећања трошкова живота, тако да укупна вриједност Пројекта износи 20.000,00 КМ.

(2) Одобравају се Удруги „Humanost-societas humanitatis“, као implementatoru Пројекта, средства у износу од 5.000,00 КМ (словима: петстотина конвертибилних марака), као дио учешћа Зеничко-добојског кантона за прва три мјесеца 2012. године у наставку заједничког финансирања Пројекта из ставка (1) овог чланка.

(3) О разлици средстава до укупног износа од 20.000,00 КМ (словима: двадесетстотина конвертибилних марака) одлучит ће се након усвајања Прорачуна Зеничко-добојског кантона за 2012. годину.

Чланак 2.

(Аналитичка акта)

Одобрена средства из чланка 1. ставак (2) ове одлуке биће исплаћена на основу Одлуке о привременом финансирању Зеничко-добојског кантона за период сјећанј-оџујак 2012. године („Службене новине Зеничко-добојског кантона” број: 17/11), раздјел 20, прорачунска организација 01, потрошачка јединица 0001, економски код 614200, субаналитика KAD 201, позиција: «Издаци за расељене особе», а биће обухваћена Програмом утрошка средстава у 2012. години у Министарству за рад, социјалну политику и избјеглице.

Članak 3. (Uplata sredstava)

Sredstva će biti uplaćena na račun Udruge „Humanost-societas humanitatis“ broj: 134-010-0000244657 otvoren kod IK banke Zenica, sa naznakom „Angažiranje socijalnog radnika za potrebe organiziranja unutarnjeg života u zgradama Crkvice i Radakovo“ u 2012.

Članak 4. (Provođenje Odluke)

Za realizaciju ove Odluke zadužuju se Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i izbjeglice, i Ministarstvo financija svako u domenu svojih mjerodavnosti.

Članak 5. (Izvrješćivanje)

Udruga „Humanost- societas humanitatis“ izvrješćivat će Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i izbjeglice o utrošku doznačenih sredstava prema dinamici doznake sredstava iz članka 1. ove Odluke.

Članak 6. (Stupanje na snagu)

Odluka stupa na snagu danom donošenja, i biti će objavljena u „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“.

Broj: 02-14-4943 /12.

PREMIJER

Datum, 24.02.2012. godine

Zenica

mr.sci.Fikret Plevljak dipl.ing.,v.r.

.....

134.

Na temelju članka 16. stavak 2. Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog -Prečišćeni tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 7/10), i Odluke o privremenom financiranju Zeničko-dobojskog kantona za period siječanj-ožujak 2012. godine („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 17/11), na prijedlog Ministarstva za rad, socijalnu politiku i izbjeglice, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na 54. sjednici, održanoj 24.02.2012. godine, d o n o s i

O D L U K U

o odobravanju sredstava za nastavak sufinanciranja Projekta “Mobilna kućna njega i pomoć u kući za stare iznemogle osobe smještene u objektima Radakovo i Crkvice, općina Zenica“ u 2012. godini.

Članak 1. (Predmet)

(1) Odobrava se povećanje sredstava za nastavak sufinanciranja Projekta “Mobilna kućna njega i pomoć u kući za stare iznemogle osobe smještene u objektima Radakovo i Crkvice, općina Zenica“ u 2012. godini, za iznos 2.302,22 KM (slovima: dvijetisućetrinestotinedvije i 22/100 konvertibilnih maraka) zbog povećanja potreba starih raseljenih osoba za kućnom negom i pomoći u kući, tako da vrijednost Projekta na godišnjoj razini iznosi 25.324,46 KM (slovima: dvadesetpettisućatristotinedvadesetčetiri i 46/100 konvertibilnih maraka)

(2) Odobravaju se Udrugi „Humanost-societas humanitatis“ kao implementatoru Projekta, sredstva u iznosu od 6.331,15 KM (slovima: šesttisućatristotinedvadesetjedna i 15/100 konvertibilnih maraka) kao dio učešća Zeničko-dobojskog kantona za prva tri mjeseca 2012. godine u nastavku zajedničkog financiranja Projekta iz stavka (1) ovog članka.

(3) O razlici sredstava do ukupnog iznosa od 25.324,46 KM (slovima: dvadesetpettisućatristotinedvadesetčetiri i 46/100 konvertibilnih maraka) odlučit će se nakon usvajanja Proračuna Zeničko-dobojskog kantona za 2012. godinu.

Članak 2. (Analitička konta)

Odobrena sredstva iz članka 1. stavak (2) ove odluke bit će isplaćena na temelju Odluke o privremenom financiranju Zeničko-dobojskog kantona za period siječanj-ožujak 2012. godine („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 17/11), razdjel 20, proračunska organizacija 01, potrošačka jedinica 0001, ekonomski kod 614200, subanalitika KAD 201, pozicija «Izdaci za raseljene osobe», a bit će obuhvaćena Programom utroška sredstava u 2012. godini u Ministarstvu za rad, socijalnu politiku i izbjeglice.

Članak 3. (Uplata sredstava)

Sredstva će biti uplaćena na račun Udruge „Humanost- societas humanitatis“ broj: 134-010-0000244657 otvoren kod IK banke Zenica, sa naznakom „Sufinanciranje projekta “Mobilna kućna njega i pomoć u kući za stare iznemogle osobe smještene u objektima Radakovo i Crkvice, općina Zenica“ u 2012. godini.”

Članak 4. (Provođenje Odluke)

Za realizaciju ove Odluke zadužuju se Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i izbjeglice, i Ministarstvo financija svako u domenu svojih mjerodavnosti.

Članak 5. (Izvrješćivanje)

Udruga „Humanost- societas humanitatis“ izvrješćivat će Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i izbjeglice o utrošku doznačenih sredstava prema dinamici doznake sredstava iz članka 1. stavak (2) ove Odluke.

Članak 6. (Stupanje na snagu)

Odluka stupa na snagu danom donošenja, i biti će objavljena u „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“.

Broj: 02-14-4944 /12.

PREMIJER

Datum, 24.02.2012. godine

Zenica

mr.sci.Fikret Plevljak dipl.ing.,v.r.

135.

Na temelju članka 16. stavak 2. Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog kantona-Prečišćeni tekst ("Službene novine Zeničko-dobojskog kantona", broj 7/10), a u svezi sa člankom 2. i 4. stavak 3. Odluke o redovitom godišnjem popisu imovine, obveza i potraživanja Zeničko-dobojskog kantona na dan 31.12.2011. godine ("Službene novine Zeničko-dobojskog kantona", broj 16/11), na prijedlog Ministarstva financija, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na 55.sjednici, održanoj 27.02.2012. godine, d o n o s i

ODLUKU o usvajanju Elaborata o izvršenom redovitom godišnjem popisu imovine, obveza i potraživanja Zeničko-dobojskog kantona sa stanjem na dan 31.12.2011. godine

Članak 1. (Predmet)

Usvaja se Elaborat Centralnog popisnog povjerenstva Zeničko-dobojskog kantona o izvršenom redovitom godišnjem popisu imovine, obveza i potraživanja Zeničko-dobojskog kantona sa stanjem na dan 31.12.2011. godine.

Članak 2. (Nalog za knjiženje)

Nalaže se Ministarstvu financija-Odsjek za računovodstvo i operativnim jedinicama nadležnih ministarstava, da izvrše sva neophodna knjiženja sukladno svim pojedinačnim odlukama za kantonalna ministarstva i uprave i pojedinačne proračunske korisnike nadležnih ministarstava, a koje su prilog Elaborata iz članka 1. ove Odluke.

Članak 3. (Realizacija Odluke)

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Ministarstvo financija, Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo za pravosuđe i upravu i Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport.

Članak 4. (Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“, a primjenjivat će se sa 31.12.2011. godine

Broj: 02-14-4935 /12.

PREMIJER

Datum, 27.02.2012. godine

Zenica

mr.sci.Fikret Plevljak dipl.ing.,v.r.

136.

Na temelju članka 16. stavak 2. Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog kantona-Prečišćeni tekst ("Službene novine Zeničko-dobojskog kantona", broj: 7/10) i članka 4. stavak 1. Zakona o koncesijama (Prečišćeni tekst) («Službene novine Zeničko-dobojskog kantona», broj: 5/03), na prijedlog Ministarstva za gospodarstvo, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na 56. sjednici, održanoj 08.03.2012. godine, d o n o s i

ODLUKU o stavljanju izvan snage Odluke o davanju suglasnosti i uvjetima za provođenje postupka dodjele koncesije putem javnog poziva za istraživanje i eksploataciju mineralnog resursa- krečnjaka na ležištu Široke stijene kod Zenice („Službene novine Zeničko- dobojskog kantona“, broj: 15/11) i poništanju Javnog poziva

Članak 1. (Predmet)

(1) Stavlja se izvan snage Odluka o davanju suglasnosti

i uvjetima za provođenje postupka dodjele koncesije putem javnog poziva za istraživanje i eksploataciju mineralnog resursa-krečnjaka na ležištu Široke stijene kod Zenice („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 15/11) zbog neuspjelog Javnog poziva.

(2) Poništava se Javni poziv za prikupljanje ponuda za dodjelu koncesije za istraživanje i eksploataciju mineralnog resursa-krečnjaka na ležištu Široke stijene kod Zenice, objavljen u „Dnevnom avazu“ dana 20.10.2011. godine.

Članak 2. (Provođenje Odluke)

Zadužuje se Ministarstvo za gospodarstvo da Obavijest o poništenju Javnog poziva iz članka 1. stavak (2) ove odluke objavi u „Dnevnom avazu“.

Članak 3. (Stupanje na snagu)

Odluka stupa na snagu narednog dana od dana donošenja i bit će objavljena u „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“.

Broj: 02-18-6007/12.

PREMIJER

Datum, 08.03.2012. godine

Zenica

mr.sci.Fikret Plevljak dipl.ing.,v.r.

137.

Na temelju članka 16. stavak 2. Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog kantona-Prečišćeni tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 7/10), a u svezi sa člancima 16. i 18. Zakona o srednjoj školi („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/04, 20/07, 19/09 i 9/11), na prijedlog Ministarstva za obrazovanje, znanost, kulturu i sport, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na nastavku 56. sjednice, održanom 15.03.2012. godine, d o n o s i

O D L U K U o promjeni naziva Javna ustanova Srednja stručna škola Zavidovići u Javna ustanova Mješovita srednja škola Zavidovići

Članak 1. (Predmet odluke)

Odobrava se promjena naziva Javna ustanova Srednja stručna škola Zavidovići u Javna ustanova Mješovita srednja škola Zavidovići.

Članak 2. (Usklađivanje promjene u Registru)

Ovaj prijedlog Odluke predstavlja akt izjašnjavanja osnivača, na osnovu kojeg će se izvršiti usklađivanje promjene u nazivu škole u sudskom registru kao i Registru srednjih škola, koji se vodi u Ministarstvu za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona.

Članak 3. (Realizacija odluke)

Za realiziranje ove Odluke zadužuje se Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona i Ministarstvo financija Zeničko-dobojskog kantona, svako u okviru svojih mjerodavnosti.

Članak 4. (Stupanje na snagu)

Odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“.

Broj: 02-38-6503/12.

PREMIJER

Datum, 15.03.2012. godine

Zenica

mr.sci.Fikret Plevljak dipl.ing.,v.r.

138.

Na temelju članka 17. Zakona o osnivanju Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 11/97, 2/98 i 11/98), a u svezi sa člankom 12. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 34/03) i članka 16. stavak 3 Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog kantona – Prečišćeni tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 7/10), na prijedlog Ministarstva zdravstva, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na 58. sjednici, održanoj 22.03.2012. godine, d o n o s i

RJEŠENJE o razrješenju ravnateljice Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko- dobojskog kantona

I.

Mirzeta Subašić, dipl.ecc. iz Matuzića, općina Doboj-Jug, razrješava se dužnosti ravnateljice Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona, zbog isteka mandata.

II.

Rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“ i „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“.

Broj: 02-34-7019/12.

PREMIJER

Datum, 22.03.2012. godine

Zenica

mr.sci.Fikret Plevljak dipl.ing.,v.r.

139.

Na osnovu članka 17. Zakona o osnivanju Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 11/97, 2/98 i 11/98), a u svezi sa člankom 12. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine F BiH“, broj 34/03) i članka 16. stavak 3 Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog kantona – Prečišćen tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 7/10), na prijedlog Ministarice zdravstva, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na 58. sjednici, održanoj 22.03.2012. godine, d o n o s i

RJEŠENJE

**o konačnom imenovanju ravnatelja
Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-
dobojskog kantona**

I.

Senaid Begić, dipl.ecc. iz Matuzića, općina Doboš - Jug, imenuje se na poziciju ravnatelja Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona, na mandatni period od četiri godine.

II.

Rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“ i „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“.

Broj: 02-34-6869/12.

PREMIJER

Datum, 22.03.2012. godine

Zenica

mr.sci.Fikret Plevljak dipl.ing.,v.r.

MINISTARSTVO ZA OBRAZOVANJE, ZNANOST, KULTURU I SPORT

140.

Na temelju članka 14. stavak 1. Zakona o kantonalnim ministarstvima i drugim tijelima kantonalne uprave – Prečišćeni tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 13/08 i 3/10), a u svezi s člancima 30., 31. i 147., stavak (1), točka f) Zakona o visokom obrazovanju („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 6/09), ministrica Ministarstva za obrazovanje, znanost, kulturu i sport d o n o s i

PRAVILNIK O AKREDITACIJI VISOKOŠKOLSKIH USTANOVA NA PODRUČJU ZENIČKO- DOBOJSKOG KANTONA

DIO PRVI – PREDMET**Članak 1.**

(Predmet Pravilnika)

(1) Pravilnikom o akreditaciji visokoškolskih ustanova na području Zeničko-dobojskog kantona utvrđuje se postupak akreditacije visokoškolskih ustanova i studijskih programa.

(2) Ovim pravilnikom bliže se uređuju: načela, učesnici i mjerodavnosti, tijek postupka, izdavanje rješenja, te naknadne aktivnosti.

DIO DRUGI – AKREDITACIJA**POGLAVLJE I. NAČELA I PRAVNI TEMELJ****Članak 2.**

(Načela i pravni temelj)

Akreditacija visokoškolskih ustanova i studijskih programa (u daljnjem tekstu: akreditacija) provodi se na načelima Bolonjskog procesa, sukladno principima Bolonjske deklaracije i ostalih dokumenata koji definiraju taj proces, a na temelju Okvirnog zakona o visokom obrazovanju u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj: 59/07 i 59/09) i Zakona o visokom obrazovanju („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 6/09), kao i na temelju važećih podzakonskih akata.

Članak 3.

(Kriteriji i standardi)

(1) U postupku akreditacije primjenjuju se Standardi i smjernice za osiguranje kvaliteta u visokom obrazovanju u Bosni i Hercegovini, koji su dio Odluke o usvajanju dokumenata potrebnih za dalju provedbu Bolonjskog procesa u BiH, („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj:

13/08), Odluka o kriterijima za akreditaciju visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine”, broj: 75/10), kao i Odluka o normama kojima se određuju minimalni standardi u području visokog obrazovanja u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine”, broj: 100/11).

(2) Akreditacija studijskih programa trećeg ciklusa (doktorski studij) obavljat će se po posebnim standardima i kriterijima koje donosi Agencija.

POGLAVLJE II. PREDMET, UČESNICI I NOSITELJ AKREDITACIJE

Članak 4. (Predmet akreditacije)

(1) Akreditacija je postupak provjere ispunjenosti utvrđenih standarda i kriterija na temelju neovisne vanjske evaluacije.

(2) Akreditacija uključuje provjeru organiziranja rada, unutarnji sustav kvaliteta, kadrovske i materijalno-tehničke resurse, kao i kapacitet za promjene i provođenje reformi.

Članak 5. (Učesnici u postupku akreditacije i njihove mjerodavnosti)

(1) U postupku akreditacije učestvuju:

- a) visokoškolska ustanova,
- b) Agencija za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta (u daljnjem tekstu: Agencija),
- c) povjerenstva domaćih i međunarodnih stručnjaka (u daljnjem tekstu: povjerenstva),
- d) Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(2) Visokoškolska ustanova je nadležna za osiguranje unutarnjeg sustava kvaliteta, a u postupku akreditacije neovisno i samostalno provodi samovrednovanje, te izrađuje samoevaluacijsko izvješće.

(3) Agencija je mjerodavna za imenovanje povjerenstva, davanje preporuke o akreditaciji na temelju mišljenja povjerenstva, postupak i rješenje o akreditaciji koje donosi Ministarstvo, ocjenjivanje usklađenosti rješenja o akreditaciji sa standardima i kriterijima, kao i za organiziranje ocjene revizije kvaliteta.

(4) Povjerenstvo je mjerodavno za provođenje neovisne i objektivne revizije kvaliteta, davanje ocjene o ispunjenosti definiranih standarda i kriterija, kao i za davanje mišljenja o ishodu akreditacije.

(5) Ministarstvo je mjerodavno za provođenje postupka akreditacije, davanje prijedloga u postupku imenovanja povjerenstva i za donošenje rješenja o akreditaciji.

Članak 6. (Zahtjev za akreditaciju)

(1) Zahtjev za akreditaciju visokoškolska ustanova dostavlja Ministarstvu.

(2) Uz zahtjev se prilažu samoevaluacijsko izvješće u pisanoj i elektronskoj formi i kopija rješenja o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

POGLAVLJE III. POVJERENSTVO

Članak 7. (Prijedlog i imenovanje povjerenstva)

(1) Ministarstvo utvrđuje prijedlog za imenovanje povjerenstva u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva za akreditaciju.

(2) U povjerenstvo mogu biti predloženi stručnjaci sa liste stručnjaka, utvrđene sukladno Okvirnom zakonu o visokom obrazovanju u Bosni i Hercegovini.

(3) Povjerenstvo treba imati minimalnu zastupljenost svake od četiri kategorije stručnjaka: predstavnika akademske zajednice, predstavnika gospodarstva i prakse, međunarodnog stručnjaka i studenta.

(4) Zbog mogućnosti postojanja sukoba interesa i nedostupnosti članova povjerenstva, Ministarstvo u postupku imenovanja predlaže i zamjenske članove.

(5) Za obavljanje vanjske evaluacije se, u pravilu, predlažu i imenuju stručnjaci koji su prošli program treninga stručnjaka, koji organizira Agencija.

(6) Konačno imenovanje povjerenstva vrši Agencija.

Članak 8. (Sastav povjerenstva)

(1) Za akreditaciju visokoškolske ustanove u statusu sveučilišta povjerenstvo može imati najmanje pet članova: dva predstavnika akademske zajednice iz Bosne i Hercegovine, jedan međunarodni stručnjak, jedan predstavnik gospodarstva i prakse i jedan student.

(2) Za akreditaciju visokoškolske ustanove u statusu visoke škole povjerenstvo može imati najmanje četiri člana: jedan predstavnik akademske zajednice iz Bosne i Hercegovine, jedan međunarodni stručnjak, jedan predstavnik gospodarstva i prakse i jedan student.

(3) Za akreditaciju studijskog programa povjerenstvo može imati najmanje četiri člana koji su stručnjaci iz oblasti iz koje je studijski program: jedan predstavnik akademske zajednice iz Bosne i Hercegovine, jedan međunarodni stručnjak, jedan predstavnik gospodarstva i prakse i jedan student.

(4) Povjerenstvo ima predsjednika koji se bira iz reda predstavnika akademske zajednice iz Bosne i Hercegovine.

(5) Povjerenstvo ima tajnika kojeg imenuje Agencija iz

reda svojih uposlenika.

(6) Tajnik učestvuje u radu povjerenstva bez prava odlučivanja.

Članak 9. (Financiranje povjerenstva)

Troškovi rada povjerenstva financiraju se iz sredstava koje osigurava podnositelj zahtjeva za akreditaciju, sukladno odluci koju utvrđuje Agencija.

POGLAVLJE IV. POSTUPAK AKREDITACIJE

Članak 10. (Postupak akreditacije)

Postupak akreditacije provodi se po modelu četiri koraka:

- a) izrada samoevaluacijskog izvješća,
- b) posjeta povjerenstva visokoškolskoj ustanovi,
- c) izrada i objavljivanje izvješća o vanjskoj evaluaciji,
- d) naknadne aktivnosti koje provodi visokoškolska ustanova prema preporukama povjerenstva iz izvješća o vanjskoj evaluaciji.

Članak 11. (Samoevaluacijsko izvješće)

(1) Prije podnošenja zahtjeva za akreditaciju, visokoškolska ustanova provodi proces samovrednovanja, te izrađuje samoevaluacijsko izvješće, čija struktura treba biti sukladna *Odluci o normama kojima se određuju minimalni standardi u području visokog obrazovanja u Bosni i Hercegovini*.

(2) Samoevaluacijsko izvješće se izrađuje na jednom od službenih jezika i pisama u Bosni i Hercegovini i na engleskom jeziku, a usvaja ga senat visokoškolske ustanove.

Članak 12. (Posjeta povjerenstva visokoškolskoj ustanovi)

(1) Prije posjete visokoškolskoj ustanovi, tajnik povjerenstva dostavlja članovima samoevaluacijsko izvješće u pisanoj i elektronskoj formi, kao i kriterije i standarde za akreditaciju, te ostale potrebne dokumente.

(2) Članovi povjerenstva u roku od 30 dana treba da izvrše uvid u dostavljenu dokumentaciju i izrade program posjete visokoškolskoj ustanovi.

(3) Tajnik povjerenstva obavještava visokoškolsku ustanovu o programu posjete.

(4) Prilikom posjete visokoškolskoj ustanovi povjerenstvo utvrđuje činjenično stanje u odnosu na opisano sta-

nje u samoevaluacijskom izvješću.

(5) Tijekom posjete povjerenstva, visokoškolska ustanova je dužna da stavi na uvid svu traženu dokumentaciju, kao i da omogući susret sa studentima, akademskim i neakademskim osobljem, predstavnicima lokalne zajednice, tržišta rada i diplomiranih studenata.

(6) Na završnom sastanku sa predstavnicima visokoškolske ustanove članovi povjerenstva prezentiraju svoj stav i daju preporuke za poboljšanje kvaliteta.

Članak 13. (Odlučivanje povjerenstva)

(1) Povjerenstvo odluke donosi neovisno od Ministarstva, političkih struktura i visokoškolske ustanove koja je predmet vanjskog osiguranja kvaliteta.

(2) Povjerenstvo ocjenjuje opisno ispunjenost svakog od kriterija za akreditaciju i to sljedećim ocjenama:

- a) potpuno ispunjen,
- b) znatno ispunjen,
- c) djelomično ispunjen,
- d) neispunjen.

(3) Povjerenstvo, u pravilu, odluke donosi konsenzusom, s tim da u slučaju nepostizanja konsenzusa, svaki član povjerenstva može izdvojiti svoje mišljenje.

Članak 14. (Izvješće povjerenstva)

(1) U roku od 30 dana po obavljenoj posjeti, povjerenstvo izrađuje prijedlog izvješća na jednom od službenih jezika i pisama u Bosni i Hercegovini, kao i na engleskom jeziku.

(2) Prijedlog izvješća povjerenstvo dostavlja visokoškolskoj ustanovi na komentar, sa rokom od 15 dana za dostavljanje primjedbi i eventualnih razjašnjenja.

(3) Nakon razmatranja primjedbi visokoškolske ustanove, povjerenstvo donosi konačno izvješće i upućuje ga Agenciji.

(4) Izvješće povjerenstva sadrži i mišljenje o ishodu akreditacije i to:

- a) akreditiranje, u slučaju kada su svi kriteriji ocijenjeni kao potpuno ili znatno ispunjeni,
- b) upućivanje pisma očekivanja, u slučaju kada je više od polovine kriterija ocijenjeno kao u potpunosti ili znatno ispunjeno, a svi ostali kao djelomično ispunjeni,
- c) donošenje rješenja o odbijanju zahtjeva za akreditaciju, u slučaju kada je najmanje jedan kriterij ocijenjen kao neispunjen ili kada je više od polovine kriterija ocijenjeno kao djelomično ispunjeno.

(5) Izvješće povjerenstva sadrži preporuke za unapređenje kvaliteta.

(6) Izvješće povjerenstva visokoškolska ustanova i

Agencija objavljuje na svojim web stranicama po okončanju postupka akreditacije.

Članak 15. (Preporuka o akreditaciji)

(1) Zahtjev za izdavanje preporuke o akreditaciji Ministarstvo upućuje Agenciji nakon što povjerenstvo donese konačno izvješće.

(2) Na temelju izvješća povjerenstva, Agencija donosi preporuku o akreditaciji i dostavlja je Ministarstvu.

(3) Uz preporuku o akreditaciji Agencija dostavlja Ministarstvu i primjerak izvješća povjerenstva.

Članak 16. (Izdavanje rješenja)

Na temelju preporuke Agencije Ministarstvo visokoškolskoj ustanovi može izdati:

- a) rješenje o akreditaciji,
- b) pismo očekivanja,
- c) rješenje o odbijanju zahtjeva za akreditaciju.

Članak 17. (Rješenje o akreditaciji)

(1) Rješenje o akreditaciji izdaje se na period od četiri godine.

(2) Primjerak rješenja o akreditaciji Ministarstvo dostavlja Agenciji radi ocjenjivanja usklađenosti sa normama i kriterijima iz članka 48. alineja 1. Okvirnog zakona o visokom obrazovanju, kao i radi upisa u Državni registar akreditiranih visokoškolskih ustanova.

(3) U slučaju utvrđene neusklađenosti, Agencija daje preporuke Upravnom odboru za poduzimanje daljnjih mjera, sve do mjere poništenja rješenja o akreditaciji, na koju visokoškolska ustanova može podnijeti žalbu Upravnom odboru Agencije.

(4) Rješenje o akreditaciji je upravni akt protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Članak 18. (Pismo očekivanja)

(1) Pismo očekivanja izdaje se visokoškolskoj ustanovi za koju povjerenstvo utvrdi da posjeduje resurse i kapacitet da u roku od dvije godine postigne zadovoljavajuću ocjenu ispunjenosti svih kriterija.

(2) Pismo očekivanja obvezno sadrži utvrđene nedostatke i rok za njihovo otklanjanje.

(3) Izvješće o provedenim mjerama visokoškolska ustanova dostavlja Ministarstvu, a Ministarstvo ga upućuje Agenciji.

(4) Agencija organizira postupak ocjene revizije kvaliteta, nakon čega daje Ministarstvu preporuku o akreditaciji.

(5) Na temelju preporuke Agencije, Ministarstvo donosi rješenje o akreditaciji ili rješenje o odbijanju zahtjeva za akreditaciju.

Članak 19. (Rješenje o odbijanju zahtjeva za akreditaciju)

(1) Rješenje o odbijanju zahtjeva za akreditaciju izdaje se visokoškolskoj ustanovi za koju povjerenstvo utvrdi da ne posjeduje resurse i kapacitete da u roku od dvije godine postigne zadovoljavajuću ocjenu ispunjenosti svih kriterija.

(2) Ponovni zahtjev za akreditaciju može se podnijeti po isteku roka od godinu dana od dana donošenja rješenja kojim se zahtjev odbija.

POGLAVLJE V. NAKNADNE AKTIVNOSTI

Članak 20. (Akcioni plan)

(1) Visokoškolska ustanova po prijemu rješenja o akreditaciji izrađuje akcioni plan naknadnih aktivnosti i objavljuje ga na svojoj web stranici.

(2) Akcioni plan naknadnih aktivnosti sadrži vremenski okvir i konkretne nositelje za realizaciju preporuka za poboljšanje kvaliteta iz izvješća povjerenstva.

(3) Visokoškolska ustanova jednom godišnje sačinjava izvješće o poduzetim aktivnostima na realizaciji akcionog plana i objavljuje ga na svojoj web stranici.

(4) Izvješće treba sadržavati poduzete aktivnosti, stupanj realizacije, kao i naznaku eventualnih odstupanja od akcionog plana, te okolnosti zbog kojih je došlo do odstupanja.

Članak 21. (Reakreditacija)

(1) Ponovna akreditacija, odnosno, reakreditacija provodi se u vremenskom intervalu od četiri godine i podliježu joj sve visokoškolske ustanove kojima je izdato rješenje o akreditaciji.

(2) U postupku reakreditacije provjerava se ispunjenost uvjeta za nastavak obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja, uzimajući u obzir napredak postignut od prethodnog postupka osiguranja vanjskog kvaliteta.

(3) Zahtjev za ponovnu akreditaciju visokoškolska ustanova dostavlja Ministarstvu najkasnije šest mjeseci prije isteka roka važenja rješenja o akreditaciji.

DIO TREĆI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 22.****(Primjena Zakona o upravnom postupku)**

U slučajevima kada rokovi nisu definirani odredbama Zakona o visokom obrazovanju i ovim pravilnikom, primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH”, broj: 2/98 i 48/99).

Članak 23.**(Stupanje na snagu)**

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“.

Broj: 10-38-28172/11
Zenica, 16.03. 2012. godine

MINISTRICA**Bernadeta Galijašević, prof., v.r.****141.**

Na temelju članka 29., stavak 1., a u svezi sa člankom 111. Zakona o srednjoj školi („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/04, 20/07., 19/09 i 9/11), Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, donosi:

Izmjene i dopune**Nastavnog plana i programa za gimnaziju****Članak 1.****(Predmet)**

Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona donosi *Izmjene i dopune Nastavnog plana i programa za gimnaziju* koje se odnose na profil i stručnu spremu nastavnika koji mogu izvoditi nastavu svakog nastavnog predmeta pojedinačno.

Članak 2.**(Sadržaj nastavnog programa)**

U nastavnom programu svakog nastavnog predmeta, donose se izmjene i dopune u segmentu profila i stručne sprema osoba koje mogu izvoditi nastavu, kako slijedi:

1. BOSANSKI, HRVATSKI, SRPSKI JEZIK I KNJIŽEVNOST

Nastavu Bosanskog, Hrvatskog, Srpskog jezika i književnosti mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor bosanskog/hrvatskog/srpskog jezika i književnosti,
- profesor hrvatsko-srpskog/srpsko-hrvatskog jezika i književnosti,
- profesor književnosti i hrvatsko-srpskog/srpsko-hrvatskog jezika,
- profesor srpskohrvatskog/hrvatskosrpskog jezika i historije književnosti južnoslavenskih naroda.

2. STRANI JEZIK

- Nastavu prvog i drugog stranog jezika u gimnazijama mogu izvoditi nastavnici koji su završili četverogodišnji studij tog stranog jezika i književnosti.
- Nastavu trećeg stranog jezika mogu izvoditi nastavnici koji su završili četverogodišnji studij tog stranog jezika i književnosti ili trogodišnji studij tog stranog jezika i književnosti uz četverogodišnji studij nekog drugog stranog jezika i književnosti.

3. LATINSKI JEZIK

Nastavu latinskog jezika mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor klasične filologije,
- profesor latinskog jezika i rimske književnosti,
- profesor francuskog (ili drugog stranog jezika) i latinskog jezika,
- profesor historije/povijesti i latinskog jezika.

4. HISTORIJA/POVIJEST

Nastavu historije/povijesti mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor historije/povijesti.

5. GEOGRAFIJA/ZEMLJOPIS

Nastavu geografije/zemljopisa mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor geografije/zemljopisa.

6. SOCIOLOGIJA

Nastavu sociologije mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor sociologije,
- profesor sociologije i filozofije,
- profesor filozofije i sociologije.

7. FILOZOFIJA S LOGIKOM

Nastavu filozofije s logikom mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor filozofije,
- profesor filozofije i sociologije.

8. PSIHOLOGIJA

Nastavu psihologije mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor pedagogije i psihologije,
- diplomirani psiholog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta,
- diplomirani pedagog i psiholog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

9. PEDAGOGIJA

Nastavu pedagogije mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor pedagogije i psihologije,
- profesor pedagogije,
- diplomirani pedagog i psiholog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

10. DIDAKTIKA-METODIKA

Nastavu didaktike-metodike mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor pedagogije i psihologije,
- profesor pedagogije,
- diplomirani pedagog i psiholog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

11. DEMOKRATIJA I LJUDSKA PRAVA

Nastavu demokratije i ljudskih prava mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor sociologije,
- profesor filozofije,
- diplomirani politolog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta,
- diplomirani pravnik sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta,
- profesor sigurnosti i zaštite,
- certificirani profesori u organizaciji CIVITAS-a i Vijeća Evrope.

12. KULTURA RELIGIJA

Nastavu kulture religija mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor filozofije i sociologije,
- profesor sociologije,
- profesor teologije,
- diplomirani teolog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta,
- diplomirani politolog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta,
- profesor historije/povijesti.

13. VJERONAUKA/VJERONAUKE

13a. ISLAMSKA VJERONAUKA

Nastavu islamske vjeronauke mogu izvoditi nastavnici

koji su završili:

- Fakultet islamskih znanosti u Sarajevu (pedagoški ili teološki smjer);
- Islamski pedagoški fakultet/akademija u Zenici ili Bihaću, odsjek za vjeronauku;
- Drugi fakulteti islamskih znanosti priznati od Rijaset Islamske zajednice u BiH, čije su diplome nostrificirane od strane Fakulteta islamskih znanosti u Sarajevu i položena pedagoška grupa predmeta na ovom fakultetu, uz prethodno završenu jednu od medresa

Posebni uvjeti: Pismena suglasnost (shodno odredbi čl. 4. Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u BiH)

13b. KATOLIČKI VJERONAUKE

Nastavu katoličkog vjeronauka mogu izvoditi nastavnici koji su stekli zvanje:

- diplomirani teolog,
- diplomirani vjeroučitelj (kateheta),
- kateheta koji je dobio kanonsku misiju za ordinarijate.

13c. PRAVOSLAVNA VJERONAUKA

Nastavu pravoslavne vjeronauke može izvoditi:

- osoba sa završenim odgovarajućim pravoslavnim teološkim fakultetom,
- profesor ili nastavnik sa položenim pravoslavnim vjeroučiteljskim ispitom,
- osoba sa završenim fakultetom ili višom školom neke druge struke, položenom pedagoškom grupom predmeta i pravoslavnim vjeroučiteljskim ispitom.

14. ETIKA

Nastavu etike mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor filozofije,
- profesor filozofije i sociologije,
- profesor sociologije i filozofije,
- profesor sociologije,
- diplomirani politolog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

15. MATEMATIKA

Nastavu matematike mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor matematike,
- profesor matematike s fizikom,
- profesor matematike i informatike,
- diplomirani matematičar sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

16. FIZIKA

Nastavu fizike mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor fizike,
- profesori dvopredmetne grupe studija gdje je fizika glavni ili ravnopravan predmet ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi,
- dipl. ing. fizike/diplomirani fizičar sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

17. BIOLOGIJA

Nastavu biologije mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor biologije,
- profesori dvopredmetne grupe studija gdje je biologija glavni ili ravnopravan predmet ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi,
- dipl. ing. biologije/diplomirani biolog sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

18. HEMIJA/KEMIJA

Nastavu hemije/kemije mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor hemije /kemije,
- profesori dvopredmetne skupine studija gdje je hemija/kemija glavni ili ravnopravan predmet ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi,
- diplomirani ing. hemije/kemije/hemičar/kemičar sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

19. INFORMATIKA

Nastavu informatike mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor informatike,
- profesor matematike, smjer matematika s informatikom,
- diplomirani inženjer informatike sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta,
- diplomirani inženjer elektrotehnike, smjer informatika ili računarstvo sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom skupinom predmeta,
- diplomirani ekonomista, smjer informatika sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta,
- profesori ostalih predmeta uz završen dvogodišnji tečaj informatike na elektrotehničkom ili drugom fakultetu.

20. NACRTNA GEOMETRIJA

Nastavu nacrtne geometrije mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor matematike i nacrtne geometrije kao i ostali profili profesora matematike koji su u tijeku studi-

ja imali predmet Nacrtna geometrija.

21. MUZIČKA/GLAZBENA KULTURA

Nastavu muzičku kulturu mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor muzičke kulture,
- teoretsko-pedagoški odsjek,
- muzikološki odsjek sa položenom pedagoškom grupom predmeta,
- akademski muzičar sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

22. LIKOVNA KULTURA

Nastavu likovne kulture mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor likovne kulture,
- profesor historije umjetnosti,
- druga zvanja stečena na Akademiji likovnih i primijenjenih umjetnosti sa položenom pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkom grupom predmeta.

23. TJELNESNI I ZDRAVSTVENI ODGOJ

Nastavu tjelesnog i zdravstvenog odgoja mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući četverogodišnji studij i stekli zvanje:

- profesor tjelesne kulture,
- profesor sporta i tjelesnog odgoja.

Članak 3.

(Nastavnici koji su završili studij po Bolonjskom studijskom programu)

Nastavu iz navedenih nastavnih predmeta mogu izvoditi i osobe sa završenim:

- II (drugim) ciklusom odgovarajućeg studija visokog obrazovanja u trajanju od jedne godine (60 ECTS bodova) ili dvije godine (120 ECTS bodova) – ukupno 300 ECTS bodova sa bodovima prvog ciklusa , koja su stekla akademsku titulu i zvanje magistra ili ekvivalenta za određenu oblast,
- III (trećim) ciklusom odgovarajućeg studija visokog obrazovanja u trajanju od tri (3) godine (180 ECTS bodova) koja su stekla titulu i naučno zvanje doktora ili ekvivalenta za određenu oblast.

Članak 4.

(Dodatni uvjet)

Ukoliko osoba iz članka 3. ovih izmjena i dopuna u tijeku studija nije polagala ispite iz pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičke grupe predmeta, dužna su ove ispite položiti u roku od godinu dana od dana stupanja na posao nastavnika.

Članak 5. (Stupanje na snagu)

Ove izmjene i dopune nastavnog plana i programa za gimnaziju stupaju na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona".

Broj:10-38-1045-1/12
Zenica, 14.03.2012. godine

MINISTRIČA

Bernadeta Galijašević, prof., v.r.
.....

142.

Na temelju članka 27., stavak 1., a u svezi sa člankom 68. Zakona o osnovnoj školi („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/04, 20/07 i 9/11), Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, donosi:

Izmjene i dopune Nastavnog plana i Okvirnog programa za osnovnu školu

Članak 1. (Predmet)

Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona donosi *Izmjene i dopune Nastavnog plana i Okvirnog programa za osnovnu školu* koje se odnose na profil i stručnu spremu nastavnika koji mogu izvoditi nastavu svakog nastavnog predmeta pojedinačno.

Članak 2. (Sadržaj okvirnog programa)

U Okvirnom nastavnom programu svakog nastavnog predmeta, donose se izmjene i dopune u segmentu profila i stručne spreme osoba koje mogu izvoditi nastavu, kako slijedi:

1. RAZREDNA NASTAVA

Razrednu nastavu mogu izvoditi nastavnici koji su završili odgovarajući fakultet i stekli zvanje:

- nastavnik/profesor razredne nastave,
- uz odobrenje ministarstva nastavu u petom razredu mogu izvoditi i nastavnici/profesori predmetne nastave.

2. BOSANSKI, HRVATSKI, SRPSKI JEZIK I KNJIŽEVNOST

Nastavu Bosanskog, Hrvatskog, Srpskog jezika i književnosti mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa bosanski/hrvatski/srpski jezik i književnost,
- grupa bosanski/hrvatski/srpski jezik i književnost ili odsjek za južnoslavenske jezike i južnoslavenske

književnosti ili gdje je bosanski/hrvatski/srpski jezik i književnost glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi.

3. STRANI JEZIK

Nastavu stranog jezika mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet odgovarajućeg stranog jezika kao:

- predmet u jednopredmetnoj grupi,
- A predmet ili ravnopravan predmet u dvopredmetnoj grupi,
- B predmet u dvojezičnoj predmetnoj grupi.

4. KULTURA ŽIVLJENJA

Nastavu kulture življenja mogu izvoditi nastavnici:

- nastavnici/profesori kulture življenja, kao i nastavnici koji imaju grupu kultura življenja sa nekim drugim predmetom,
- nastavnici/profesori ekonomike domaćinstva i hemije,
- nastavnici/profesori razredne nastave.

5. HISTORIJA/POVIJEST

Nastavu historije/povijesti mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa historija/povijest ili gdje je historija/povijest glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi.

6. GRAĐANSKO OBRAZOVANJE

Nastavu građanskog obrazovanja mogu izvoditi nastavnici koji su završili:

- nastavnički fakultet te su u tijeku studija položili predmet Građansko obrazovanje/Demokratija i ljudska prava, što se dokazuje potvrdom fakulteta,
- nastavnički fakultet i dodatnu obuku u trajanju od najmanje 35 sati od strane CIVITAS-a.

7. MATEMATIKA

Nastavu matematike mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa matematika ili gdje je matematika glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi.

8. BIOLOGIJA

Nastavu biologije mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa biologija ili gdje je biologija glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi.

9. GEOGRAFIJA/ZEMLJOPIS

Nastavu geografije/zemljopisa mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa geografija/zemljopis ili gdje je geografija/zemljopis glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi.

10. FIZIKA

Nastavu fizike mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa fizika ili gdje je fizika glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi.

11. HEMIJA/KEMIJA

Nastavu hemije/kemije mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa hemija/kemija ili gdje je hemija/kemija glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi.

12. OSNOVE TEHNIKE

Nastavu osnove tehnike mogu izvoditi nastavnici:

- nastavnici/profesori tehničkog odgoja i informatike,
- nastavnici/profesori tehničkog odgoja koji imaju grupe sa nekim drugim predmetima,
- nastavnici/profesori razredne nastave.

13. TEHNIČKA KULTURA

Nastavu tehničke kulture mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa tehnička kultura ili gdje je tehnička kultura glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi,
- profesor proizvodno-tehničkog obrazovanja/poli-tehničkog obrazovanja.

14. INFORMATIKA

Nastavu informatike mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet:

- grupa informatika ili gdje je informatika glavni ili ravnopravni predmet u dvopredmetnoj grupi, ako je to naznačeno u diplomi ili drugoj javnoj ispravi.

15. LIKOVNA KULTURA

Nastavu likovne kulture mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet i stekli zvanje:

- nastavnik/profesor likovne kulture.

16. MUZIČKA/GLAZBENA KULTURA

Nastavu muzičke/glazbene kulture mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet i stekli zvanje:

- nastavnik/profesor muzičke/glazbene kulture.

17. TJELESNI I ZDRAVSTVENI ODGOJ

Nastavu tjelesnog i zdravstvenog odgoja mogu izvoditi nastavnici koji su završili fakultet i stekli zvanje:

- nastavnik/profesor tjelesne kulture,
- profesor sporta i tjelesnog odgoja.

18. VJERONAUKA/VJERONAUKE

18a. ISLAMSKA VJERONAUKA

- Fakultet islamskih znanosti u Sarajevu (pedagoški ili teološki smjer);
- Islamski pedagoški fakultet/akademija u Zenici ili Bihaću, odsjek za vjeronauku;
- Drugi fakulteti islamskih znanosti priznati od Rijaset Islamske zajednice u BiH, čije su diplome nostrificirane od strane Fakulteta islamskih znanosti u Sarajevu i položena pedagoška grupa predmeta na ovom fakultetu, uz prethodno završenu jednu od medresa.

Posebni uvjeti: Pismena suglasnost (shodno odredbi čl. 4. Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u BiH)

18b. KATOLIČKI VJERONAUKE

- diplomirani teolog,
- diplomirani vjeroučitelj (kateheta),
- kateheta koji je dobio kanonsku misiju za ordinarijate.

18c. PRAVOSLAVNA VJERONAUKA

- osoba sa završenim odgovarajućim pravoslavnim teološkim fakultetom,
- profesor ili nastavnik sa položenim pravoslavnim vjeroučiteljskim ispitom,
- osoba sa završenim fakultetom ili višom školom neke druge struke, položenom pedagoškom grupom predmeta i pravoslavnim vjeroučiteljskim ispitom.

19. KULTURA I ZAJEDNICA

Nastavu iz predmeta Kultura i zajednica mogu izvoditi nastavnici:

- nastavnik/profesor razredne nastave,
- nastavnik/profesor kulture življenja, kao i nastavnici koji imaju grupu kultura življenja sa nekim drugim predmetom,
- nastavnik/profesor historije/istorije/povijesti,
- nastavnik/profesor geografije/zemljopisa,
- nastavnik/profesor B/H/S jezika i književnosti,
- nastavnik/profesor stranog jezika,
- nastavnik/profesor muzičke/glazbene kulture,
- nastavnik/profesor likovne kulture.

Članak 3.
(Nastavnici koji su završili studij po
Bolonjskom studijskom programu)

Nastavu iz navedenih nastavnih predmeta mogu izvoditi i osobe sa završenim:

- I (prvim) ciklusom odgovarajućeg studija visokog obrazovanja u trajanju od tri (3) godine (180 ECTS bodova) ili četiri (4) godine (240 ECTS bodova), koje su stekle akademsku titulu odnosno stručno zvanje bachelor ili ekvivalent za određenu oblast,
- II (drugim) ciklusom odgovarajućeg studija visokog obrazovanja u trajanju od jedne godine (60 ECTS bodova) ili dvije godine (120 ECTS bodova) – ukupno 300 ECTS bodova sa bodovima prvog ciklusa, koje su stekle akademsku titulu i zvanje magistra ili ekvivalenta za određenu oblast,
- III (trećim) ciklusom odgovarajućeg studija visokog obrazovanja u trajanju od tri (3) godine (180 ECTS bodova) koje su stekle titulu i naučno zvanje doktora ili ekvivalenta za određenu oblast.

Članak 4.
(Dodatni uvjet)

Ukoliko osoba iz članka 3. ovih izmjena i dopuna u tijeku studija nije polagala ispite iz pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičke grupe predmeta, dužna je ove ispite položiti u roku od godinu dana od dana stupanja na posao nastavnika.

Članak 5.
(Stupanje na snagu)

Ove izmjene i dopune nastavnog plana i okvirnih programa za osnovnu školu stupaju na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona".

Broj:10-38-1044-2/12 **MINISTRICA**
Zenica, 14.03.2012. godine

Bernadeta Galijašević, prof., v.r.
.....

143.

Na temelju članka 23. stavka 2. i članka 27. stavka 2. Zakona o osnovnoj školi ("Službene novine Zeničko-dobojskog kantona", broj: 5/04, 20/07 i 9/11), Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport, donosi

O D L U K U
o usvajanju Nastavnog plana i Okvirnog
programa osnovne škole
za izborni predmet *Kultura i zajednica*

I

Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, na prijedlog Pedagoškog zavoda, akt broj: 10-1-38-5499/12 od 07.03.2012.godine, donosi Nastavni plan i Okvirni program osnovne škole za izborni predmet *Kultura i zajednica*.

II

Sastavni dio Nastavnog plana i Okvirnog programa osnovne škole su nastavni planovi i programski sadržaji izbornog predmeta, *Kultura i zajednica* za 1.,2.,3.,4.,5.,6.,7.,8. i 9. razred, profil i stručna sprema nastavnika koji mogu izvoditi nastavu ovog predmeta.

III

Nastavni plan i Okvirni program za predmet *Kultura i zajednica* primjenjivat će se od školske 2012/13.godine u svim osnovnim školama na području Zeničko-dobojskog kantona.

IV

Ova Odluka stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Zeničko.-dobojskog kantona".

Broj: 10-38-5499-2/12

MINISTRICA

Zenica, 20.03.2012.godine

Bernadeta Galijašević, prof., v.r.
.....

144.

Na temelju članka 27. Zakona o osnovnoj školi ("Službene novine Zeničko-dobojskog kantona", broj: 5/04, 20/07 i 9/11), Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport, donosi

Dopune
Nastavnog plana za devetogodišnju
osnovnu školu

Članak 1.
(Predmet)

Ministarstvo za obrazovanje, znanost, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, na prijedlog Pedagoškog zavoda, akt broj: 10-1-38-5499/12 od 07.03.2012.godine, donosi dopune Nastavnog plana devetogodišnje osnovne škole.

Članak 2.**(Sadržaj dopuna Nastavnog plana)**

U Nastavnom planu vrše se dopune, uvodi se nastavni predmet, *Kultura i zajednica* kao alternativni predmet izbornom predmetu *Vjeronauka/Vjeronauk*, koji se izučava u svim razredima devetogodišnje osnovne škole.

Članak 3.**(Stupanje na snagu)**

Ove dopune Nastavnog plana za devetogodišnju osnovnu školu stupaju na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona", a primjenivat će se od školske 2012/13.godine.

Broj: 10-38-5499-3/12
Zenica, 20.03.2012.godine

MINISTRICA

Bernadeta Galijašević, prof.,v.r.

**KANTONALNI ZAVOD
ZA PRAVNU POMOĆ**

145.

Na temelju članka 31. stavak 1. Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 54/04, 67/05 i 8/06), a u svezi sa člankom 1. Zakona o preuzimanju Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 9/10), u svezi sa člankom 6. i 7. Pravilnika o jedinstvenim kriterijima, pravilima i postupku imenovanja i postavljenja državnog službenika u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 7/05), člankom 3. stavak 1., B. točka 7. Odluke o utvrđivanju platnih razreda i koeficijenata za obračun plaća rukovodećih i ostalih državnih službenika u kantonalnim organima državne službe („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 8/07, 13/09, 2/10, 7/10) i člankom 6. Pravilnika o unutarnjoj organizaciji Kantonalnog zavoda za pravnu pomoć Zeničko-dobojskog kantona (na koji je suglasnost dala Vlada Zeničko-dobojskog kantona Zaključkom broj: 02-34-26092/10 od 23.09.2010. godine), ravnateljica Kantonalnog zavoda za pravnu pomoć Zeničko-dobojskog kantona *donosi*

R J E Š E N J E

**o postavljenju rukovodećeg državnog
službenika**

I

Željka Klobučar, postavlja se na radno mjesto „Pomoćnik ravnatelja za krivični postupak“ u Kantonalnom zavodu za pravnu pomoć Zeničko-dobojskog kantona.

II

Imenovanj se utvrđuje osnovna plaća izražena u sedmom (VII) platnom razredu pomnožena sa osnovicom za plaću uz povećanje za 0,50% za svaku započetu godinu radnog staža, a najviše do 20%.

III

Postavljeni državni službenik preuzima dužnost danom polaganja zakletve vjernosti.

O b r a z l o ž e n j e

Agencija za državnu službu Federacije Bosne i Hercegovine je na temelju članka 24. Zakona o državnoj službi Federacije Bosne i Hercegovine u svezi sa člankom 1. Zakona o preuzimanju Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 9/10) i Pravilnika o unutarnjoj organizaciji Kantonalnog zavoda za pravnu pomoć Zeničko-dobojskog kantona, raspisala javni natječaj za popunu upražnjenog radnog mjesta rukovodećeg državnog službenika u Kantonalnom zavodu za pravnu pomoć Zeničko-dobojskog kantona, i to za radno mjesto „Pomoćnik ravnatelja za krivični postupak“ u Kantonalnom zavodu za pravnu pomoć Zeničko-dobojskog kantona.

Nakon okončane natječajne procedure, dostave liste uspješnih kandidata za naprijed navedeno radno mjesto broj: 04-34-8-5-7/12 od 29.02.2012.godine i pribavljenog mišljenja Agencije za državnu službu Federacije Bosne i Hercegovine broj: 04-34-8-5-12/12 od 08.03.2012. godine, odlučeno je da se kandidatkinja Željka Klobučar, koja je prva na listi uspješih kandidata, postavi na radno mjesto „Pomoćnik ravnatelja za krivični postupak“ u Kantonalnom zavodu za pravnu pomoć Zeničko-dobojskog kantona.

Na temelju članka 3. stavak 1., B. točka 7. Odluke o utvrđivanju platnih razreda i koeficijenata za obračun plaća rukovodećih i ostalih državnih službenika u kantonalnim organima državne službe („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 8/07, 13/09, 2/10, 7/10), postavljenom državnom službeniku utvrđen je sedmi (VII) platni razred sa koeficijentom za obračun plaće za radno mjesto „Pomoćnik ravnatelja za krivični postupak“ u Kantonalnom zavodu za pravnu pomoć Zeničko-dobojskog kantona.

Na temelju izloženog odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Odboru državne službe za žalbe Federacije Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Broj:20-34-6671 /12.

Datum,20.03.2012. godine

Zenica

Ravnateljica

Azra Močević, v.r.

.....

OGLASNI DIO**BOSNA I HERCEGOVINA****Federacija Bosne i Hercegovine****Zeničko – Dobojski kanton****OPĆINSKI SUD U TEŠNJU****Zemljišnoknjižni ured**

Broj: .039-0-Dn-11 001 339

Dana, 15.03.2012.godine.

*Općinski sud u Tešnju, izdaje se slijedeći:***O G L A S****O POSTAVLJANJU PRIVREMENOG ZASTUPNIKA**

Općinski sud u Tešnju, zemljišnoknjižni referent, Jasminka Prnjavorac u postupku predlagača Bijedić Maide, kći Muharema iz Tešnja i Smailbegović Sedada, sina Muharema iz Tešnja, radi uspostave zemljišnoknjižnog uložka, protivnicima predlagača Berberović Nezire, kći Abdulaha iz Tešnja, Berberović Džemile, kći Abdulaha iz Tešnja, Berberović Fikrete, kći Abdulaha, Aličehajić Mufide iz Doboja, Hukić Mehmedalije, sina Ahmeta iz Tešnja, Bukvić Fehima, sina Ahmeta iz Tešnja, Bukvić Rize, sina Šerifa, iz Tešnja, Bukvić Alije, sina Šerifa iz Tešnja, Bukvić Sajide, kći Alije iz Tešnja, Bukvić Kanite kći Šerifa iz Tešnja, Berberović Abdulaha, sina Ahmeta iz Tešnja, Berberović Nadžide, kći Ahmeta iz Tešnja, Lihić Fajze, žena Jakuba iz Tešnja koji su upisani kao suvlasnici u zk.ul.br. 979 .k.o. Miljanovci, postavio je Rješenjem br.039-0-Dn-11-001 339 od 15.03.2012.god. privremenog zastupnika u osobi odvjetnik Arif Mularifović iz Tešnja, pošto označene osobe su umrle, ili sud nema tačne adrese njihovih nasljednika, a na osnovu članka 296. stavak.2. Točka 4. Zakona o praničnom postupku F BiH.

Privremeni zastupnik ima u ovom postupku sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika, i ista će se izvršavati do okončanja postupka, sve dok se protivnici predlagača ili njihovi punomoćnici ne pojave pred sudom ili dok im organ starateljstva ne postavi staratelja.

**Zemljišnoknjižni referent,
Jasminka Prnjavorac, v.r.**

BOSNA I HERCEGOVINA**Federacija Bosne i Hercegovine****Zeničko – Dobojski kanton****OPĆINSKI SUD U TEŠNJU****Zemljišnoknjižni ured**

Broj: .039-0-Dn-11-001 340

Dana, 15.03.2012.godine.

*Općinski sud u Tešnju, izdaje se slijedeći:***O G L A S****O POSTAVLJANJU PRIVREMNOG ZASTUPNIKA**

Općinski sud u Tešnju, zemljišnoknjižni referent, Jasminka Prnjavorac u postupku predlagača Bijedić Maide, kći Muharema i Smailbegović Sedada, sina Muharema iz Tešnja, radi uspostave zemljišnoknjižnog uložka, protivnicima predlagača Hojkurić Ajiši ud Ibrahima, Hojkurić Smailu, sinu Ibrahima, Mulabećirović Hakiji, sinu Mustafe, Lihić Jakubu, Karahasanović Safidi, Rašidkadić Nadžidi, koji su upisani u zk.ul.br.8765.k.o. SP Tešanj, Berberović Ahmet, sin Abdulaha, koji je upisan u zk.ul.br. 3580.k.o. SP Tešanj, Berberović Uma rođ Hundur, Berberović Selim, sin Emina, Berberović Hatidža, Berberović Šehrija, kći Ibri, Berberović Nazifa Berberović Vasva, Berberović Mufida, kći Muhe, Berberović Halide, kći Muhe, Berberović Đulse, Berberović Atife, kći Mustafe Berberović Džemke ud. Hamde, Berberović Seada, sina Hamde Katadžić Haše, Berberović Ibrahima, sina Juse, Subašić Ismete iz Logobara, Kašibović Salke, sina Smaje, Lihić Jakuba Mujaković Derviše, žena Edhema, koji su upisani u zk.ul.br. 8764 k.o. SP Tešanj, Šišić

Ahmo, sin Muje, Hukić Mehmedalija, sin Ahmeta, koji su upisani u zk.ul.br. 8493.k.o. SP Tešanj, Berberović Šehrija, kći Ibri, Berberović Nazifa, Berberović Atifa, kći Mustafe, Berberović Džemka ud. Hamde, Agić Beska, kći Omera, koji su upisani u zk.ul.br. 8766. i 8760 k.o. SP Tešanj, Mulabećirović Hakija, sin Mustafe iz Tešanj, Lihčić Jakub, Karahasanović Safida, koji su upisani u zk.ul.br. 8761.k.o. SP Tešanj, Mulabećirović Nezira, kći Hakije, Karahasanović Safide, Rašidkadić Nadžide, koji su upisani u zk.ul.br. 8762. i 8763 k.o. SP Tešanj, postavio je Rješenjem br. .039-0-Dn-11-001 340 od 15.03.2012.god, privremenog zastupnika u osobi odvjetnika Arifa Mularifovića iz Tešnja, pošto označene osobe su umrle ili nepoznate adrese, a na osnovu članka 296. stavak.2. Točka 4. Zakona o praničnom postupku F BiH.

Privremeni zastupnik ima u ovom postupku sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika, i ista će se izvršavati do okončanja postupka, sve dok se protivnici predlagača ili njihovi punomoćnici ne pojave pred sudom ili dok im organ starateljstva ne postavi staratelja.

**Zemljišnoknjižni referent,
Jasminka Prnjavorac, v.r.**

.....
BOSNA I HERCEGOVINA
Federacija Bosne i Hercegovine
Zeničko – Dobojski kanton
OPĆINSKI SUD U TEŠNJU
Zemljišnoknjižni ured
Broj: .039-0-Dn-11 001 338
Dana, 15.03.2012.godine.

Općinski sud u Tešnju, izdaje se slijedeći:

O G L A S O POSTAVLJANJU PRIVREMNOG ZASTUPNIKA

Općinski sud u Tešnju, zemljišnoknjižni referent, Jasminka Prnjavorac u postupku Predlagača Bijedić Maide, kći Muharema iz Tešnja, radi uspostave zemljišnoknjižnog uložka, protivnicima predlagača Berberović Šehrija, kći Ibri, Berberović rođ Agić Nazifi, Berberović Atifi, kći Mustafe, Hukić Mehmedalija, sinu Ahmeta, Braković rođ. Mešić Salihi, žena Huse, Berberović rođ. Agić Džemka ud. Hamde, Katadžić rođ Berberović Haši ud Muje, Kašibović Salki, sinu Smaje iz Kotlanica, Hojkurić rođ Karahodžić Ajiši, ud Ibrahima, Hojkurić Smaila, sina Ibrahima, Agić Beska, kći Omera, Mulabećirović Hakija, sin Mustafe, Karahasanović rođ Berberović Safida, Rašidkadić rođ Berberović Nadžida, Mujaković Derviše, umrlog Edhema, Ahmetović Hase, sina Rame, koji su upisani kao suvlasnici u zk.ul.br. 8760 k.o. Tešanj, postavlja se privremeni zastupnik u ovom predmetu i to Odvjetnik Arif Mularifović iz Tešnja. pošto su označene osobe umrle ili su nepoznate adrese. a na osnovu članka 296. stavak 2. Točka 4. Zakona o praničnom postupku F BiH.

Privremeni zastupnik ima u ovom postupku sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika, i ista će se izvršavati do okončanja postupka, sve dok se protivnici predlagača ili njihovi punomoćnici ne pojave pred sudom ili dok im organ starateljstva ne postavi staratelja.

**Zemljišnoknjižni referent,
Jasminka Prnjavorac, v.r.**

BOSNA I HERCEGOVINA

Federacija Bosne i Hercegovine

Zeničko – Dobojski kanton

OPĆINSKI SUD U TEŠNJU

Zemljišnoknjižni ured

Broj: 039-0-Dn-11-001 263

Dana, 21.03.2012. godine.

Zemljišnoknjižni ured Općinskog suda u Tešnju, izdaje slijedeći:

O G L A S**O POSTAVLJANJU PRIVREMENOG ZASTUPNIKA**

Zemljišnoknjižni ured Općinskog suda u Tešnju, referent zemljišnoknjižnog ureda Nedžad Ljevaković u postupku predlagača Begić Šemse sina Smaila iz Šija, po punomoćniku Cerovac Mustafa, advokatu iz Tešnja, u toku je postupak uspostave zemljišnoknjižnog uložka.

Protivnicima predlagača Hafizović Osmanu, Sadiković Umihani Halilović Muhamedu, Hafizović Umki, Ibrahimović Salihu, Halilović Salihi, Halilović Salihu, Halilović Mahmutu, Lulić Ahmetu, Halilović Fahrudinu, Halilović Fikretu, Halilović Šemsi, Alić Ibrahimu, Alić (Halid) Ibrahimu, Alić Havi, Halilović (Osman) Šemsi, Halilović Ismetu, Halilović Muminu, Halilović Sulji, Halilović Adilu, Halilović Fatimi, Halilović Džemki, Alić Hanifi, Sadiković Adviji, Halilović Edini, Halilović Edinu, Halilović Sabahudinu, Halilović Svili, Halilović Adilu, Mujagić Vasvi, Sadiković Feridi, Muslija Đulsi, Muslija Zulejhi, Meškić Kadi, Alić Mustafa, Muslija Mini, Balić Hani, Husić Senadi, Rahmanović Fatimi, Muslija Hasanu, Muslija Hamzaliji, Hafizović Salihi, Muslija Mejri, Hajdić Sadeti, Begić Hani, Hafizović Ajki, Hafizović Sulji, Muslija Begi, Osmić-Huskić Havi, Begić Huseinu, Begić Kadi, Omić Hani, Muslija Kiji, Balić Havi, Muslija Mahmutu, Muslija Redži, Ahmetlić Ramizi, Halilović Halidu, Alić Raziji, Halilović Salihu, Kotorić Alji, Kotorić Halidi, Kotorić Tahiri i Šahmanović Eminu, a koji su upisani kao suvlasnici u zk.ul.broj 581 i 582 K.O.SP-ŠIJE označenim kao k.č.broj 221 Žljebina, šuma 3 kl.u pov.4620 m2, 219 Žljebina, šuma 3 kl.u pov.4420 m2 i k.č.broj 820/1 Žljebina, livada 4 kl.u pov.8733 m2. postavlja se privremeni zastupnik u osobi Prnjavorac Fuadu, odvjetniku iz Tešnja, pošto su isti upisni kao suvlasnici, isti su nepoznate adrese ili su umrli a nasljednici nepoznate adrese, a sukladno odredbama Članka 296 stavak 3 Zakona o parničnom postupku F BiH.

Privremeni zastupnik ima u ovom postupku sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika i isti će izvršavati do okončanja postupka, sve dok se protivnik predlagač ili njegov pounomoćnik ne pojavi pred sudom ili dok im organ starateljstva ne postavi staratelja.

**Zemljišnoknjižni referent,
Nedžad Ljevaković, v.r.**

BOSNA I HERCEGOVINA

FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE

ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON

OPĆINSKI SUD U KAKNJU

Broj: 36 0 P 014008 11 P

Kakanj, 08.03.2012. godine

Općinski sud u Kaknju, sutkinja Nina Šabić, u pravnoj stvari tužitelja Bojić Ive sin Ilije iz Kaknja, općina Kakanj, koga zastupa punomoćnik Šljuka Hamdija, advokat iz Kaknja, protiv tuženih: 1. Bojić Mara kći Mije iz Kaknja, Čatići- Željeznička br.2, 2. Martinović Ilija sin Ive iz Kaknja, Čatići – Omladinska 35., 3. Benić Jeka kći Ive iz Kaknja, Čatići, ul. Bratstva i Jendinstva bb., 4. Martinović Slavko sin Ive iz Kaknja, ul. Alije Izetbegovića S-3, 5. Martinović Zdravko sin Ive iz Kaknja, Čatići – Omladinska 35, 6. Stapić Vlado sin Ivana iz Kaknja, Čatići – Polje br.22, 7. Bojić Anto sin Marijana, iz Kaknja, Čatići – Omladinska 34, 8. Bojić Ljubomir sin Marijana iz Kaknja, Čatići, ul. Bratstva i Jendinstva br.50, 9. Jurešić Kata kći Petra iz Kaknja, Varda br.85, 10. Bojić Ivo sin Pere iz Kaknja, Čatići, ul. Omladinska 56, 11. Perišić Pavo sin Pere iz Kaknja, Čatići, ul. Bratsva i Jendinstva br.41, 12. Perišić Kata kći Pere iz Kaknja, Čatići, ul. Bratsva i Jendinstva 41, 13. Bojić Mara kći Mije, Čatići, ul. Željeznička br.2., općina Kakanj, 14. Knežević r. Bojić Ljubica kći Stjepana, Plandište bb, općina Kakanj, 15. Bojić Stjepan sin Marijana, Čatići, ul. Rudarska br.22, općina Kakanj, 16. Bojić Mijo sin Pere, Čatići, ul. Omladinska bb, općina Kakanj, 17. Perišić Josip sin Pere, Čatići, ul. Fra Bane Benića bb, općina Kakanj, 18. Bojić Stjepan sin Ive, Čatići bb, općina Kakanj, 19. Bojić Kata, Čatići bb, općina Kakanj, 20. Bojić Franjo sin Mije, Čatići bb, općina Kakanj, 21. Batinić Mijo sin Mije, Čatići bb, općina Kakanj, 22. Tomić Anto sin Franje, Čatići

bb, općina Kakanj, 23. Bojić Pero sin Joze, Čatići bb, općina Kakanj, 24. Bojić r. Tomić Mara, Čatići bb, općina Kakanj, 25. Bojić Anto sin Joze, Čatići bb, općina Kakanj, 26. Bojić Kaja kći Mije, Čatići bb, općina Kakanj, 27. Komšić r. Bojić Luca kći Petra, Kakanj, općina Kakanj, 28. Bojić Zoran sin Petra- Pere, Čatići, općina Kakanj, 29. Bojić rođ. Jurić Mara, Čatići b.b, Kakanj, radi utvrđivanja vlasništva i upisa u zemljišne knjige, v.s.1.000,00KM, dana 08.03.2012. godine, donio je slijedeći

O G L A S

Rješenjem ovog suda od 08.03.2012. godine, tuženim pod rednim brojem: 5.Martinović Zdravko sin Ive iz Kaknja, Čatići –Omladinska 35, 18. Bojić Stjepan sin Ive, Čatići bb, općina Kakanj, 19. Bojić Kata, Čatići bb, općina Kakanj, 20. Bojić Franjo sin Mije, Čatići bb, općina Kakanj, 21. Batinić Mijo sin Mije, Čatići bb, općina Kakanj, 22. Tomić Anto sin Franje, Čatići bb, općina Kakanj, 23. Bojić Pero sin Joze, Čatići bb, općina Kakanj, 24. Bojić r. Tomić Mara, Čatići bb, općina Kakanj, 25. Bojić Anto sin Joze, Čatići bb, općina Kakanj, 26. Bojić Kaja kći Mije, Čatići bb, općina Kakanj, 27. Komšić r. Bojić Luca kći Petra, Kakanj, općina Kakanj, 28. Bojić Zoran sin Petra- Pere, Čatići, općina Kakanj, 29. Bojić rođ. Jurić Mara, Čatići b.b, Kakanj, sada nepoznatog mjesta boravišta, postavljen je privremeni zastupnik u osobi Obralića Mesuda, odvjetnika iz Kaknja, jer bi redovni postupak oko postavljanja zakonskog zastupnika trajao duže, uslijed čega bi mogle nastati štetne posljedice za tužitelja.

Postavljeni privremeni zastupnik zastupat će tužene u postupku sve dok se tuženi ili njihov punomoćnik ne pojavi pred sudom, odnosno sve dok organ starateljstva ne obavijest sud da je postavio staratelja.

Oglas objaviti u Službenim novinama FBiH, Službenim novinama ZDK i oglasnoj ploči suda.

Sutkinja
Nina Šabić, v.r.

.....
BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U KAKNJU
Broj: 36 0 P 018840 12 P
Kakanj, 23.02.2012. godine

Općinski sud u Kaknju, sutkinja Nina Šabić, u pravnoj stvari tužitelja UBIPARIP NENAD, protiv tuženog UBIPARIP DEJAN, duga, v.s. 6.000,00 KM, dana 23.02.2012. godine, donio je slijedeći

O G L A S

Rješenjem ovog suda, tuženom UBIPARIP DEJAN nepoznatog mjesta boravišta, postavljen je privremeni zastupnik u osobi odvjetnik Hamdija Šljuka.

Postavljeni privremeni zastupnik zastupat će navedenu tuženu stranu u postupku sve dok se ista ili njen punomoćnik ne pojavi pred sudom, odnosno sve dok organ starateljstva ne obavijest sud da je postavio staratelja.

Oglas objaviti u Službenim novinama FBiH, Službenim novinama ZDK i oglasnoj ploči suda.

Sutkinja
Nina Šabić, v.r.
.....

OPĆINSKI SUD U TEŠNJU
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI URED

Broj: 039-0-Dn-12-000-114

Dana: 27.03.2012.godine

Općinski sud u Tešnju, izdaje slijedeći:

O G L A S
POSTAVLJANJU PRIVREMENOG ZASTUPNIKA

Općinski sud u Tešnju, rukovoditelj zemljišnoknjižnog ureda Brkić Dijana, u postupku Predlagača HIFA-BENZ d.o.o. Tešanj zastupana po direktoru Ahmetlić Fahrudin, radi uspostave ZK uložka, protivnicima predlagača Smailbegović Ibrahimu sinu Hakibega, Smailbegović Danijalu sinu Hakibega i Šiljak rođ. Širbegović Mini, svi iz Tešnja koji su upisani kao suvlasnici u ZK ul. br. 8804 k.o. Tešanj, postavio je Rješenjem br. 039-0-Dn-12-000-114 od 27.03.2012.godine privremenog zastupnika u osobi odvjetnik Mularifović Arif iz Tešnja, pošto su označene osobe nepoznate adrese, a na temelju čl. 296. stavak 2. točka 4. Zakona o parničnom postupku F BiH.

Privremeni zastupnik ima u ovom postupku sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika, i ista će se izvršavati do okončanja postupka, sve dok se protivnice predlagača ili njihovi punomoćnici ne pojave pred sudom, ili dok im organ starateljstva ne postavi staratelja.

Rukovoditelj ZK ureda:
Brkić Dijana, v.r.**OPĆINSKI SUD U TEŠNJU**
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI URED

Broj: 039-0-Dn-11-001-297

Dana: 27.03.2012.godine

Općinski sud u Tešnju, izdaje slijedeći:

O G L A S
O POSTAVLJANJU PRIVREMENOG ZASTUPNIKA

Općinski sud u Tešnju, rukovoditelj zemljišnoknjižnog ureda Brkić Dijana, u postupku Predlagača Joskić Marka sina Joze iz Žabljaka, radi uspostave ZK uložka, protivniku predlagača Komuškić Stipi sinu Marka koji je upisan kao vlasnik u ZK ul. br. 601 k.o. Žabljak, postavio je Rješenjem br. 039-0-Dn-11-001-297 od 27.03.2012.godine privremenog zastupnika u osobi odvjetnik Martin Džido iz Jelaha, pošto je označena osoba nepoznate adrese, a na temelju čl. 296. stavak 2. točka 4. Zakona o parničnom postupku F BiH.

Privremeni zastupnik ima u ovom postupku sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika, i ista će se izvršavati do okončanja postupka, sve dok se protivnice predlagača ili njihovi punomoćnici ne pojave pred sudom, ili dok im organ starateljstva ne postavi staratelja.

Rukovoditelj ZK ureda:
Brkić Dijana, v.r.

OPĆINSKI SUD U TEŠNJU
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI URED

Broj: 039-0-Dn-11-001-276

Dana: 27.03.2012.godine

Općinski sud u Tešnju, izdaje slijedeći:

O G L A S
O POSTAVLJANJU PRIVREMENOG ZASTUPNIKA

Općinski sud u Tešnju, rukovoditelj zemljišnoknjižnog ureda Brkić Dijana, u postupku predlagača Kovačević Ante sina Franje iz Vukova, radi uspostave ZK uložka, protivnicima predlagača Kerlić Muji sinu Mehmeda, Šabanović rođ. Kerlić Rukiji, Agić rođ. Kerlić Umi, Pranjić rođ. Bošnjak Kati, Bošnjak Kati kćeri Ilije, Omerbašić Zulejhi rođ. Hrnjić, Bošnjak Kati ud. Ive, Kovačević Draganu sinu Marijana, Bošnjak Mati sinu Marka, Bošnjak Ivanu sinu Marka, Bošnjak Iliji sinu Marka, Čostović rođ. Hasičić Mini, Bošnjak Željki ud. Ante, Bošnjak Marku sinu Ante, Bošnjak Marini kćeri Ante, Bošnjak Marinu sinu Ante, Bošnjak Kati ud. Mate, Bošnjak Ivanu sinu Mate, Bošnjak Anti sinu Ive, Stjepanović rođ. Kovačević Anici i Bošnjak Iliji sinu Marka, koji su upisani kao suvlasnici u ZK ul. br. 8767 k.o. Tešanj, postavio je Rješenjem br. 039-0-Dn-11-001-276 od 27.03.2012.godine privremenog zastupnika u osobi odvjetnik Martin Džido iz Jelaha, pošto su označene osobe nepoznate adrese, a na temelju čl. 296. stavak 2. točka 4. Zakona o parničnom postupku F BiH.

Privremeni zastupnik ima u ovom postupku sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika, i ista će se izvršavati do okončanja postupka, sve dok se protivnice predlagača ili njihovi punomoćnici ne pojave pred sudom, ili dok im organ starateljstva ne postavi staratelja.

Rukovoditelj ZK ureda:
Brkić Dijana, v.r.

.....

KAZALO**USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE**

131. Presuda (Hrvatski jezik)	327
131. Presuda (Srpski jezik)	331
132. Presuda (Hrvatski jezik)	336
132. Presuda (Srpski jezik)	340

VLADA

133. Odluka o odobravanju sredstava za nastavak sufinanciranja Projekta "Angažiranje socijalnog radnika za potrebe organiziranja unutarnjeg života u zgradama Crkvice i Radakovo" u 2012. godini.	343
134. Odluka o odobravanju sredstava za nastavak sufinanciranja Projekta "Mobilna kućna njega i pomoć u kući za stare iznemogle osobe smještene u objektima Radakovo i Crkvice, općina Zenica" u 2012. godini.	344
135. Odluka o usvajanju Elaborata o izvršenom redovitom godišnjem popisu imovine, obveza i potraživanja Zeničko-dobojskog kantona sa stanjem na dan 31.12.2011. godine	345
136. Odluka o stavljanju izvan snage Odluke o davanju suglasnosti i uvjetima za provođenje postupka dodjele koncesije putem javnog poziva za istraživanje i eksploataciju mineralnog resursa-krečnjaka na ležištu Široke stijene kod Zenice („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 15/11) i poništavanju Javnog poziva	345
137. Odluka o promjeni naziva Javna ustanova Srednja stručna škola Zavidovići u Javna ustanova Mješovita srednja škola Zavidovići	346
138. Rješenje o razrješenju ravnateljice Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona	346
139. Rješenje o konačnom imenovanju ravnatelja Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko-dobojskog kantona	347

MINISTARSTVO ZA OBRAZOVANJE, ZNANOST, KULTURU I SPORT

140. Pravilnik o akreditaciji visokoškolskih ustanova na području Zeničko-dobojskog kantona	347
141. Izmjene i dopune Nastavnog plana i programa za gimnaziju	351
142. Izmjene i dopune Nastavnog plana i Okvirnog programa za osnovnu školu	354
143. Odluka o usvajanju Nastavnog plana i Okvirnog programa osnovne škole za izborni predmet Kultura i zajednica	356
144. Dopune Nastavnog plana za devetogodišnju osnovnu školu	356

KANTONALNI ZAVOD ZA PRAVNU POMOĆ

145. Rješenje o postavljenju rukovodećeg državnog službenika	357
--	-----

OGLASNI DIO	358
--------------------------	-----

Izdavač: Zeničko-dobojski kanton, ul. Kučukovići br. 2, Zenica

Glavni i odgovorni urednik: Adis Čehić, **Telefon:** 032/442-551;

Redakcija i pretplata: 032/407-424; **Tisak:** „MELIGRAFPRINT“ d.o.o. Zenica, **Telefon:** 032/249-187